

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟ ΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ ἔτησίᾳ δρ. 5—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔτησίᾳ φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὀδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 14. (Παρὰ τῇ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

- 1ον). Ὅσα ἐπισκεπτήρια ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητής θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεάν (πλὴν χάρτου).
- 2ον). Θὰ λαμβάνῃ δωρεάν ἡμερολόγιον ἑκάστου ἔτους.
- 3ον). Ἐκαστος συνδρομητής θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίσῃ δωρεάν μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.
- 4ον). Εἴκοσι λαχεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΔΟΥ

1895

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΤΟΡΝΕΡΤΗΡΙΟΝ
Γ. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Ἀθήναις — Πλατεῖα Μήτροπ.
 Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐργοστασίῳ κατασκευάζονται
 λεπταὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους ἤτοι
Κηγλίδες παντοειδεῖς. Βάσεις δια-
φόρων εἰδῶν. Διάφοροι φόρμα
πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἴδους
λεπτῆς ἐργασίας. Τιμαὶ συγκαταβατ.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥΔΑΚΗ

Ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Μιαούλη ἀρ. 7
 ἐντὸς τοῦ χρυσοχοείου Καλογρίδου

Ὅσοι θέλετε νὰ ἀγοράσητε ἐκλεκτὰ καὶ στε-
 ρεώτατα ὠρολόγια. Ὅσοι θέλετε νὰ ἐπισκευά-
 σητε ἅπαξ διὰ παντὸς τὰ ὠρολόγια σας

Τ ρ έ ξ α τ ε

εἰς τὸ ὠρολογοποιεῖον τοῦ κ. **Στεφανουδάκη**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑΣ

Μ. Β. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

218—ὁδὸς Αἰόλου—218

κάτωθεν τοῦ παραρτήματος
 τοῦ ξενοδοχείου Γαλλίας

ὁδὸς Αἰόλου πλησίον Χαυτείων 206

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ὑποδηματοποιεῖα τοῦ κ. Μ.
 Παλαιολόγου κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀν-
 δρῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν ἐκ δερμάτων εὐρω-
 παϊκῶν κομψότατα καὶ εὐθηνότατα. Πλὴν τῆς
 πεφημισμένης στερεότητός των, τὸ αὐτὸ κατὰ-
 στημα ἀναλαμβάνει καὶ τὴν κατ' ἀποκοπὴν ἐπι-
 ἐν ἔτος κατασκευὴν ὑποδημάτων διὰ πᾶν ἄτο-
 μον ὑπὸ ὄρους εὐνοϊκωτάτους.

ΕΦΑΠΛΟΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΒΑΣ. ΧΡΥΣΑΚΗ

Ἐν Πειραιεῖ—ὁδὸς Φίλωνος 44.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐφαπλωματοποιεῖῳ πωλοῦν-
 ται παντὸς εἴδους ἐφαπλώματα καὶ στρώματα
 εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς. Ἐπισκευάζον-
 ται παλαιὰ τοιαῦτα. Ἐντελεῖται πᾶσα παραγ-
 γελία. **Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμού.**

Ν. ΤΣΙΣΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
 ΓΟΥΝΟΠΟΙΟΣ

Ἐν Ἀθήναις—ὁδὸς Πανδρόσου 24.

Ὅσοι θέλετε νὰ προφυλάξητε κατὰ τὸ
 θέρος τὰ γουνώματά σας ἀπὸ καταστρο-
 φῆς ἀπευθυνθήτε εἰς τὸν ἀνωτέρω γου-
 νοποιόν.

ΝΕΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΦΑΝΕΛΩΝ καὶ ΚΑΛΤΖΩΝ

Μιχαὴλ Μπουρνιά—ἐν Ἀθήναις
 ἰδ. Ἐριού ἀρ. 149. ἀπέναντι κατας. Καρυοφύλ.
 Ὁ ἐπὶ 13 ἔτη χρηματίας ὑπάλληλος ὡς καὶ
 ὑποδιευθυντὴς εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ κ. Καρυο-
 φύλλη ἠνέωξε ἴδιον κατὰστημα. Εἰς τὸ κατὰ-
 στημα τοῦτο εὐρίσκει τις φανέλλας, ἐσώδρακα,
 κάλτζας, γελέκν, ἐσπρούσταν, πετσέτας κλπ.

ΜΙΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ Θ ΓΡΥΦ

Ἐν Ἀθήναις—ὁδὸς Παλάδος

Ἐν αὐτῷ θὰ εὐρίσκωσιν οἱ προτεχόμενοι σιφερότητα καὶ
 εὐρίαν. Ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιορθώ-
 σιν παντὸς εἴδους μηχανήματος ἤτοι ἤλεκτρικῶν ἐρ-
 γῶν, κωδῶνων, τηλεφῶνων ἤλεκτρομηχανῶν, ἤλεκτρικῶν φῶτων,
 ἀντλῶν, ὑδροκλιβῶν, ἀποχωρητηρίων, πιεστηρίων κλ. ἐπι-
 σις ἐπιτελεῖται, ἐπαρρηγόμειοι λειτουργεῖ πλῆρῆστα. ἤτοι ἀλογιμιστοῦδρον, χιλ-
 χυτρίον τοῦ ἀνω μηχανοργεῖου λειτουργεῖ πλῆρῆστα. ἤτοι ἀλογιμιστοῦδρον, χιλ-
 κόν, φρέιζλκόν, φωσφορῶχον, καὶ παντοῖα ἄλλα μηχανήματα. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται
 καὶ ποδὶλάτν τοῦ τελευταίου συστήματος, ἰδιαιτέρως δε συμφωνία διὰ πολήσεις χον-
 δρικῶν.

Λέγεται παραγγεῖλαις δεῖ τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν.

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἔτος Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 1 Μαΐου 1895.

Ἄριθ. 9.

ΤΙ ΤΟ ΠΟΙΟΥΝ
ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ

Εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἔτυχε νὰ παρίσταται ἐν τῇ
 ἀσκαφῇ λειψάνου τινός, ὅπερ ἐπὶ μακρὸν χρό-
 νον ἔκειτο ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς, καὶ μετε-
 βλήθη εἰς σκελετόν, εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐὰν με-
 τρηθῇ τὸ μῆκος τοῦ σκελετοῦ πρὶν ἢ τοῦτο
 ἐξαχθῇ τῆς γῆς, τὸ μῆκος αὐτοῦ ἔσται μεγα-
 λύτερον τοῦ μήκους ζῶντος ἀνθρώπου τοῦ ὁ-
 ποίου τὰ ὀστά κατὰ τὸ μέτρον των εἶνε τελείως
 ἰσομετρα πρὸς τὰ τοῦ μετρηθέντος σκελε-
 τοῦ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐξηγεῖται λίαν ἀπλῶς
 ἐκ τοῦ ὅτι ἐκ τῆς πίεσεως τοῦ χῶματος ὅπερ
 ἐκάλυπτε τὸ σῶμα διὰ λίαν μεγάλου
 καὶ βαρέος στρώματος, ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρ-
 σεως βαρέος μνημείου, τὰ ὀστά, καθ' ὃν χρόνον
 αἱ συναρμογαὶ αὐτῶν ἐκ τῆς διαλύσεως παρα-
 λυθῶσι, διαστέλλονται καὶ οὕτω προέρχεται τὸ
 σημαντικὸν ἐκεῖνο μέγεθος τοῦ σκελετοῦ, ὅπερ
 πολλάκις τὸν ἄπειρον ἀνθρωπολόγον φέρει εἰς
 πλάνην καὶ παρακινεῖ νὰ υποθέσῃ ὅτι τὸ ἀν-
 θρώπινον γένος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καθίστα-
 ται μικρότερον, ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἦσαν γί-
 γαντες καὶ ἕτερα παρόμοια. Ἐπὶ τοῦ παρόντος
 εὐκόλως ἐξηγεῖται τοῦτο τὸ φαινόμενον ἰδίᾳ
 ἀπ' οὔτου ἐγένετο γνωστόν, ὅτι οὐ μόνον ἡ πίε-
 σις τοῦ χῶματος ἀλλ' ἀκόμη καὶ αὐτοῦ τοῦ
 κυλοῦντος ἀέρος οὕτως ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ ἀνα-
 στήματος ἡμῶν, ὥστε ἐὰν μετρήσωμεν τὸν αὐ-
 τὸν ἀνθρώπον ἐν ὀρθῇ στάσει καὶ εἶτα ἐν ὑπτίᾳ
 ἢ εὐρωμῆν ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει εἶτι
 καὶ παρὰ τῷ ζῶντι ἀνθρώπῳ τοῦ ὁποίου ἅπαν-
 τὰ τὰ ὀστά εἶναι στενωῶς συνηρμοσμένα, τὸ μῆ-
 κος τοῦ ἀναστήματος αὐτοῦ ἔσται μεγαλύτε-
 ρον ἢ ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει. Ἄλλ' οὐχὶ
 πάντοτε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξήγουν τοῦτο
 τὸ φαινόμενον.

Οἱ ἐπιστήμονες τῶν παρελθόντων αἰώνων
 καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐνεστῶτος ἐφρόνου ὅτι οἱ
 ἀρχαῖοι ἦσαν μεγαλύτεροι καὶ ἰσχυρότεροι τῶν
 σύγχρονων καὶ ὅτι τούτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ
 μήκους τῶν σκελετῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις μνη-
 μείοις, ἅτινα καθ' ἕτερον τρόπον ἐξεγώσθησαν
 α) τοῦ μεγέθους τῶν ἰδιαιτέρων ὀστέων. Ἐκ-

λαμβάνοντες ὡς ἀναμφίριστα γεγονότα ἀσήμαν-
 τὰ τινα δεδόμενα καὶ τὸ παροιμιώδες μέγα
 μῆκος τῶν σκελετῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐπισημο-
 νές τινες ἐπεχείρησαν εἶτι νὰ προσδιορίσωσι τὸ
 ἀνάστημα τῶν προπατόρων τῶν ἀνθρώπων. Οὐ-
 τοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐσκέπτοντο :

Ὁ σκελετός (X) ὅστις ἔκειτο ἐν τῇ γῇ ἐπὶ
 ἑκατὸν ἔτη ἦν μακρὸς ἐπὶ τοσοῦτον, ὁ σκελε-
 τός (Φ) ὁ ἐπὶ πενήτην ἔτη κείμενος ἦν ἐπι-
 τοσοῦτον, ὁ ἐπὶ δέκα ἔτη (Ψ) ἦν τόσον μακρὸς
 καὶ ἐκ τούτου ἐξήγαγον τὸ συμπέρασμα ὅτι
 οἱ πρὸ πενήτην ἔτων ζήσαντες εἶχον ἐπὶ
 τοσοῦτον (Φ) μακρότερον ἀνάστημα, οἱ πρὸ ἐ-
 κατόν ἐτι τοσοῦτον (X) καὶ εἶτα ὑπελόγησαν ἐπὶ
 πόσον μακρὸν θὰ ἦτο τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώ-
 που τοῦ πρὸ χιλίων καὶ ἐπέκεινα ἔτων ἀμμά-
 σαντος. Ἐπὶ παρομοίων ὑπολογισμῶν στηριζό-
 μενος ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Χενριὸν ὑπελό-
 γισέ ποτε ὅτι ὁ Ἀδάμ εἶχεν ἀνάστημα 43
 μέτρων, ἡ Εὐὰ 35 μέτρων, ὁ Ἀβραὰμ 8 καὶ
 ἡμίσεως μέτρον, ὁ Μωϋσῆς 4 μέτρων, ὁ δὲ Γο-
 γιάθ μόνον τριῶν μέτρων δηλαδὴ εἶχεν ἀνάστη-
 μα οὐχὶ κατὰ πολὺ μακρότερον τῶν σημερινῶν
 γιγαντικῶν ἀναστημάτων.

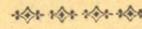
Ἄλλ' ἐπ' ἐσχάτων γενόμενα μελέται ἐπὶ
 τῶν ἀνασκαφέντων σκελετῶν, οἵτινες ἤδη δὲν
 κείνται ὑπὸ τὴν γῆν ἀλλ' ἐξήχθησαν, συνελέγη-
 σαν καὶ ἀποκατεστάθησαν κατὰ τρόπον ὥστε
 τὴ μέγεθός των καὶ πάχος νὰ πλησιάζῃ κατὰ
 τὸ δυνατὸν πρὸς τὸ τῶν ζῶντων ἀνθρώπων,
 ἀναμφιβόλως κατέδειξαν, ὅτι ἀπὸ ἐναντίας πρό-
 πει νὰ υποθέσωμεν ὅτι, ἀπ' οὔτου ὁ ἀνθρώπος
 ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις παρῆ-
 χεν αὐτῷ νέας εὐμερείας ἐν τῷ βίῳ, ἤρξατο
 εὐκολώτερον νὰ ἀγωνίζηται τὸν περὶ ὑπάρξεως
 ἀγῶνα, καὶ κατὰ συνέπειαν καλλίτερον νὰ τρέ-
 φηται καὶ ἡσυχώτερον νὰ ζῇ μὴ φοβούμενος ἀνά-
 πάσαν στιγμὴν ἐπιθεσιν κατὰ τῆς ζωῆς του,
 ἐπὶ πλέον οὗτος ἀνεπτύσσειτο φυσικῶς καὶ ἐπο-
 μένως ἠνέκανε κατὰ τὸ ἀνάστημα, οἱ δὲ πρόγο-
 νοί μας ἦσαν κατὰ πολὺ μικρότεροι ἡμῶν.

Γενουμένου λόγου περὶ τοῦ ἀναστήματος τοῦ
 ἀνθρώπου διαφέρουν εἶνε νὰ λυθῶσιν δύο ζητήμα-
 τα 1) ὅποια εἶνε τὰ πραγματικὰ ὄρια τοῦ ἀν-
 θρώπινου ἀναστήματος καὶ 2) ἂν μεταδίδεται

πράγματι κληρονομικώς τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα. Ἐάν δύναται τις νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰς περὶ τῶν ἑρίων τοῦ ἀνθρωπίνου ἀναστήματος διηγήσεις τῶν ἀρχαίων χρονολογῶν, ταῦτα δέον σημαντικῶς νὰ ἐπεκταθῶσιν. Οὕτω π.χ. ὁ Πλήνιος ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔζη γυνή τις γίγας ἔχουσα ἀνάστημα 3 καὶ ἡμίσεως μέτρων καὶ ἐδείκνυον σκελετὸν τινα ἀνθρώπου μήκους 4 μέτρων. Ὁ Ἐβελὴν ἀναφέρει περὶ μιᾶς γιγαντιαίας γυναικὸς ἐχούσης ὕψος 3 καὶ ἡμίσεως μέτρων. Ἐν δὲ τῷ 15ῳ αἰῶνι ἀναφέρεται οὐχ' ἄπαξ περὶ γιγαντιαίων ἀνθρωπίνων σκελετῶν ἐχόντων ὕψος 5—9 μέτρων. Ἄλλ' ἐφ' ὅσων πλησιάζομεν πρὸς τὴν ἐποχὴν τῶν ἀκριβεστέρων ἐρευνῶν αἰτίνας ἤρξαντο εἶτι ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος, ἐπὶ τοσοῦτον οἱ περὶ τοῦ ἀναστήματος τῶν γιγάντων ἀριθμοὶ πλησιάζουσι πρὸς ὅ,τι τὴν βλεπομένην. Οὕτω ἐκ τῶν ἀναμφιβόλων καταμετρήσεων τοῦ ἀναστήματος τὸ μέγιστον εἶνε ἐκεῖνο ὅπερ εἶδεν ὁ Μπιουφὸν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ πρὸ ἐκτῶ ἐτῶν ὁ Τοπινάρ. Ὁ τελευταῖος ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταμετρήσῃ ἕνα γίγαντα τοῦ ὁποίου τὸ ἀνάστημα ἦν περίπου τριῶν μέτρων· ὁ γίγας οὗτος κατήγετο ἐκ τῆς Αὐστρίας ὁ δὲ γίγας τὸν ὁποῖον ἠδυνήθη νὰ καταμετρήσῃ ὁ μέγας Μπιουφὸν καὶ ὅστις εἶχε τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ γιγάντος τοῦ Τοπινάρ ἀνάστημα κατήγετο ἐκ Σουηδίας. Τὰ ὑψηλότερα λοιπὸν ἀνάσματα, ἅτινα μέχρι τοῦδε παρετηρήθησαν ἀναμφιβόλως δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ σύνθηες ὑψηλὸν ἀνάστημα κατὰ περισσότερον τῶν 60—75 ἑκατοστ. οἱ δὲ περιγραφὰ τῶν ἀρχαίων περὶ ὑπερμεγέθων γιγάντων δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπερβολαὶ εἰς ἃς πρέπει νὰ συγκαταλεγῇ καὶ ὁ ἐν Νέα Ὑόρκη γίγας, ὅστις κατὰ τὰς εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων, ἦν ὑψηλὸς 2 μέτρων καὶ 25 ἑκατοστῶν καὶ εἶχε πάχος 120 ἐκάδων, κατὰ τὰς θετικωτέρας δὲ πληροφορίας εἶχεν ἀνάστημα μικρότερον τοῦ σημειωθέντος κατὰ 15 ἑκατοστὰ καὶ πάχος κατὰ 17 ἐκάδας. Καίτοι δὲ ἀπαντῶνται πολλαὶ εἰδήσεις περὶ συζευξέων γιγάντων καὶ τέκνων γεννηθέντων ἐκ τοιούτων γάμων, διότι σπανίως οἱ γίγαντες ἐπιζῶσι τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν καὶ οὐδέποτε φθάνουσι εἰς τὸ πολὺν γῆρας, ἐντούτοις ἅπασαι αἱ κατὰ διαφόρους καιροὺς γενόμεναι παρατηρήσεις ἐπιβεβαιούσιν ὅτι γονεῖς ἔχοντες σύνθηες ἀνάστημα ἀποκτῶσι τέκνα γιγάντας· γονεῖς δὲ γίγαντες ἐνίοτε γεννῶσι τέκνα ἔχοντα σύνθηες ὕψος καὶ πάχος. Τὸ φαινόμενον τοῦτο περὶ τῆς μὴ μεταδόσεως κληρονομικῶς εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ γιγαντιαίου ἀναστήματος συγκριθὲν πρὸς τὸ γεγονός τῆς μεταδόσεως εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ

ὕψους ἀναστήματος μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ συνήθη ὅρια ἔπεισε τὸν Δάναν νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὸ γιγαντιαῖον ἀνάστημα εἶνε οὐ μόνον παρά φύσιν ἀλλ' ἀκόμη λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν τῆς βραχυχροῦνι ζωῆς καὶ τῆς ἀσθενικότητος τῶν γιγάντων, φαινόμενον ἀσθενικόν, διὰ τοῦτο οὗτος ἤρξατο νὰ μελετᾷ τὸ φαινόμενον τοῦτο οὐ μόνον ὡς ἀνθρωπολόγος ἀλλὰ καὶ ὡς ἰατρός. Ἐν τῷ ἐν Δουβλίῳ κολλεγίῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος σώζεται ὁ σκελετὸς τοῦ γιγάντος μίρακος Κορνηλίου Μὰκ-Γρές ἀποθανόντος δεκαεξέτων καὶ ἔχοντος ἀνάστημα 2 μέτρων καὶ 35 ἑκατοστῶν. Ὁ σκελετὸς οὗτος εἶνε ἀξίπεριέργως ἰδίᾳ ἐκ τοῦ ὅτι, κατὰ τὴν διασωθεῖσαν παράδοσιν, ἐγένετο κολοσσικῶς τεχνικῶς. Ὁ ἐπισκοπος Μπάρκλεη παῖδα ἔτι ὄντα τὸν Γρές ὑπέθεσεν αὐτὸν καὶ τεχνικῶς τὸν ἔτρεφε διὰ τροφίμων δῆθεν συντελούντων εἰς τὴν τεραστίαν αὐξήσιν τοῦ ἀναστήματος, κληθέντων δὲ ὑπὸ τοῦ Δάν gigantific alimets. Οἱ τὸν σκελετὸν τοῦ Γρές ἐξετάσαντες ἀνατόμοι παρετήρησαν ἐν τῷ κρανίῳ του λίαν περίεργόν τι, μέγα τι κοίλωμα ἐν τινι μέρει τοῦ κρανίου, μὴ ἀπκντώμενον παρ' ἐτέροις, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται παραφύας τις τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ κυρίως μυελοῦ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα hiporhisa. Ὅποια ἦσαν τὰ τρόφιμα δι' ὧν ὁ Μπάρκλεη ἔτρεφε τὸν Γρές δυσκόλως δύναται τις νὰ εἴπῃ, ἀλλ' ἐάν εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὗτος ἔτρεφεν αὐτὸν διὰ τοιούτων τροφίμων, πρέπει τὸ πείραμά μου νὰ θεωρηθῇ ἐπιτυχές, διότι αἱ παρατηρήσεις οὐ μόνον τὸν Δάνα ἀλλὰ καὶ ἐτέρων ἰατρῶν ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀναστήματος εἰς γιγαντιαῖον καὶ ἔτερα ἀσυνήθη φαινόμενα τοῦ ὁργανισμοῦ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εὐρίσκονται ἐν ἀμέσῳ σχέσει πρὸς τὸ ἰδιότροπον τοῦτο ὄργανον hiporhisa. Αὕτη, ἥτις συνήθως εἶνε λίαν μικρὰ, ἔχει τὴν μορφήν καὶ τὸ μέγεθος τῆς ρεβίθης καὶ εὐρίσκεται ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ τοῦ μυελοῦ ἀκριβῶς ὅπισθεν τοῦ μέρους ὅθεν ἐξέρχονται ἐκ τοῦ μυελοῦ τὰ ὀπτικά νεῦρα καὶ φθάνουσι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ λίαν ἀναπτύσσεται ἐν ἐτέρᾳ καταστάσει τοῦ ὁργανισμοῦ ἀναμφιβόλως ἀσθενικῆ, καλουμένη ἀ κ ρ ο μ ε γ α λ ί α καὶ ἀνακαλυφθεῖσα τὸ 1880 ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις ἰατροῦ Μαρή. Τὸ φαινόμενον ἀ κ ρ ο μ ε γ α λ ί α συνίσταται εἰς τὴν ἔκτακτον αὐξήσιν τοῦτου ἢ ἐκεῖνου τοῦ μέλους τοῦ σώματος, π.χ. τοῦ ποδός, τῆς χειρὸς κτλ. Τοιαύτη αὐξήσις γίνεται ἐπὶ βλάβῃ τῶν λοιπῶν λειτουργιῶν τοῦ ὁργανισμοῦ, διὰ τοῦτο ὁ πάσχω ὑπὸ τοιαύτης ἀκρομεγαλίας δὲν ζῆ ἐπὶ πολὺν χρόνον πολλάκις δὲ ἀποθνήσκει ἀκαίρως. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐξευρέθησαν ἔτι ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης τὰ μέσα ἅτινα νὰ βοηθήσῃ τῷ ὁργανισμῷ

τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ πάλῃ του κατὰ τοῦ σοβατοῦ τούτου φαινομένου, καίτοι ἡ ἱατρικὴ ἤδη ἤρξατο νὰ ὑποδεικνύῃ μέσα ἅτινα συντελοῦσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πρὸς τὴν κανονικὴν αὐξήσιν τῶν μελῶν τοῦ σώματος, τῶν μὴ βλαπέντων ὑπὸ τῆς ἀκρομεγαλίας. Ὡς ἰσχυρίζεται ἰατρός Μαρή παρὰ τοῖς πάσχουσιν ἐξ ἀκρομεγαλίας παρὰ φύσιν ἀνεπτύχθη ἡ hiporhisa, ἐξ ἧς δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὸ μυστηριώδες τοῦτο ὄργανον ἔχει ἰδιοφυῆ τινα ἰκανότητι κατὰ τὴν ἀνάπτυσίν του νὰ συντελῇ εἰς τὴν πολλὴν αὐξήσιν τῆς τροφῆς καὶ τὴν ταχέειαν ἀνάπτυσίν του μεγέθους, ἐάν δὲ οὐχὶ ὅλου τοῦ ὁργανισμοῦ, τοῦλάχιστον ἰδιαιτέρων του μερῶν. Ἡ hiporhisa ἔνε λίαν περίεργον ὄργανον. Αὕτη ἀπαντᾷ παρ' ἅπασαι τοῖς σπονδυλοζώοις καὶ ἀναπτύσσεται ἐπὶ τοσοῦτον πολὺ, ἐφ' ὅσον ἐν σπονδυλοζῶν πλησιάζει πρὸς τὸ ἀπλοῦστατον εἶδος.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΙΝΩΝ

Πολλὰ ἔθνη ἀμφισβητοῦσιν εἰς τὸν Κολόμβιον τὴν τιμὴν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ Ἀμερικανὸς Φρεδερίκ Μάστερς ἐν τινι ἐπ' ἐσχάτων δημοσιευθείσῃ διατριβῇ του ἐν τῇ Globus ἰσχυρίζεται ὅτι τὴν Ἀμερικὴν ἀνεκάλυψαν οἱ Σίνοι πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ Κολόμβου. Ὁ Μάστερς ἀναφέρει ὡς ἐπιχειρήματα τὸ ὅτι αἱ διάφοροι διάλεκτοι τῶν Ἰνδιῶν πολλοὶ ὁμοιάζον πρὸς τὴν γλῶσσαν τῶν Σινῶν, ὅτι ἡ φυσικὴ κατασκευὴ τοῦ κρανίου τῶν ἐν Μεξικῷ Ἰνδῶν ὡς καὶ τῶν Σινῶν δείκνυσιν μογγολικὴν καταγωγὴν. Οἱ ἐν ταῖς νήσοις τοῦ βορείου μέρους τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ ζῶντες Ἰνδοὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὁμοιάζον πρὸς τοὺς Σίνας ὥστε πολλάκις ἐξελάμβανον αὐτοὺς διὰ τοιούτους. Ὁ Μάστερς ἐν τούτοις δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀνθρωπολογίας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς γνώμης του ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν Σινῶν. Ἐν τῷ 231ῳ τόμῳ τῆς Σινικῆς ἐγκυκλοπαιδείας Προυν-Κιν-Λουὴ Χάν καὶ ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Ματάν-Λίπα καλουμένην Βεν-Χεν-Τογγ-Κάο ἀναφέρεται ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Βιγγ-γιούνα ἐκ τῆς δυναστείας Τσάη, ὁ Βουδιστὴς ἱερεὺς Χβέη-σάμ ἐπέστρεψεν εἰς Κίγγ τὸ ἐκ τοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ Φουζάγγ ταξιδίου του ὅπερ ἔκειτο πρὸς ἀνατολὰς τοῦ κράτους. Τάησαν ἐν ἀποστάσει εἴκοσι χιλιάδων μιλίων. Ἡ χώρα αὕτη ἔκειτο πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μέσης Αὐτοκρατορίας (Κίνας) καὶ εἶχεν ἐν ἀφρονία δένδρα φοιζάγγ ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαβε τὸ ὄνομά της. Τὸ φύλλωμα τούτου τοῦ δένδρου ὁμοιάζε πρὸς τὸ τοῦ δένδρου Τσούγμ. Ὁ καρ-

πὸς τοῦ δένδρου ἦν ὑπέρυθρος καὶ ἀπιοειδής. Ἐκ τῶν νημάτων ἐξαγομμένων ἐκ τοῦ φλοιοῦ τούτου τοῦ δένδρου ὑφαίνον εἶδος τι ὑφάσματος. Τὰ ζῶα τῆς χώρας εἶχον πολὺ μέγιστον κέρτα. Ἐκ τοῦ γάλακτος ἐποίουν εἶδος τι τυροῦ. Ἐν τῇ χώρᾳ δὲν ὑπῆρχε σίδηρος ἀλλὰ πολὺς χαλκός, ὁ δὲ χρυτὸς καὶ ὁ ἀργυρος δὲν εἶχον μεγάλην ἀξίαν. Αἱ τελεταὶ τοῦ γάμου κατὰ πολὺ ὁμοιάζον πρὸς τὰς τῶν Σινῶν. Κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον ἡ χώρα Φουζάγγου οὐδὲλως ἐγνωρίζε τοὺς νόμους καὶ τὰς συμβουλὰς τοῦ Βουδδα, ἀλλὰ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Τχ-Μίγγα ἐκ τῆς δυναστείας Σούγγα, ἐπτὰ βουδισταὶ ἱερεῖς ἀπῆρον ἐκ τῆς χώρας Κι-πιν καὶ ἐγκαταστάσαντες ἐν Φουζάγγ εἰσήγαγον τοὺς νόμους, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ εἶδωλα τοῦ Βουδα καὶ μετέβαλον τὰτε ἤθη καὶ ἔθιμα. Ὁ ρηθεις Μάστερς ἐπὶ τῇ βίβλῳ ταύτης τῆς περιγραφῆς τῆς χώρας Φουζάγγ εὐρίσκει ὅτι αὕτη εἶνε τὸ Μεξικὸν διότι ἐκεῖ φύεται τὸ ὑπὸ τῶν κινεζικῶν βιβλίων ἀναφερόμενον δένδρον, ἐκεῖ δὲν εὐρίσκεται σίδηρος καὶ κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν συγγραφέων τοῦ μεσαίωρος, ὁ χρυτὸς καὶ ὁ ἀργυρος οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουσιν. Οἱ βουδισταὶ ἱερεῖς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀνχωρήσαντες ἐκ τῆς Κίνας καὶ διελθόντες τὴν Κορέαν, Ἰαπωνίαν, τὰς νήσους Κουρίλας, τὴν περσικὴν τῆς Ρωσικῆς Ἀμερικῆς (Ἀλιάσκα) καὶ τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανὸν ἀφίκοντο εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Τοιαυτοτρόπως 600 ἢ 700 ἔτη πρὸ τῆς τοῦ Κολόμβου ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς, ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Κίνας, ἐν τῷ μαθήματι τῆς γεωγραφίας ὁ διδάσκαλος παρέδιδε περὶ τῆς χώρας Φουζάγγ δηλαδὴ περὶ τοῦ Μεξικοῦ. Πᾶς ὅστις διέτριψεν ἐν Κίνα λέγει ὁ Μάστερς, ἠδύνατο νὰ παρατηρήσῃ ὅτι οἱ νόμοι, ἡ θρησκεία, τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα ταύτης τῆς χώρας κατὰ πολὺ ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς νόμους, θρησκείαν κτλ. ὡς περιγράφονται ὑπὸ τοῦ Πρσκότ ἐν τῷ βιβλίῳ του «Ἄλωσις τοῦ Μεξικοῦ». Οἱ Σίνοι ἐν Ἀμερικῇ συχνάκις εὐρίσκουσιν ἐν τοῖς βράχοις ἱερογλυφικὰ γράμματα ἅτινα ἀναγνωρίζουσιν ὡς κινεζικὰ. Ὁ γνωστὸς ἐπιστήμων Λομπτέηδ ἐπισκεψάμενος τὸ Μεξικὸν ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχει ὁμοιότης μεταξὺ τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῆς Κίνας. Ἡ ὁμοιότης τοῦ μεξικανικοῦ ἡμερολογίου πρὸς τὸ ἡμερολόγιον πολλῶν ἀσιατικῶν λαῶν ἐνέβαλεν εἰς τὸν Οὐμβόλδον τὴν ἰδέαν, ὅτι καὶ πρὸ τοῦ Κολόμβου ὑφίσταντο σχέσεις μεταξὺ Μεξικοῦ καὶ Ἀσίας. Τοῦτο ἐπιβεβαιούσιν καὶ πολλοὶ ἔτεροι ἐπιστήμονες ὡς ὁ Μπεν-κρόφτ, ὁ καθηγητὴς Δαβίδου καὶ ἄλλοι. Ἐνεκα τούτου δὲν πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὴν γνώμην τοῦ Μάστερς ὡς ἀνυπόστατον καὶ ληρηθεῖσαν ἐκ τοῦ ἄερος.

ΑΓΥΡΤΕΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΩΝ

Ἡ ἑφημερίς τῆς «Πετροπόλεως (Νόβος Βρέμια)» διηγείται ὅτι πρὸ τινος χρόνου ἐν τινὶ οἰκίᾳ ἐν Πετροπόλει συνέβη ἐν λίαν περίεργον σκάνδαλον. Ἡ σύζυγος ἀποθανόντος τινος ἐπισήμου ἀνδρὸς ἐν Πετροπόλει, ἔζη μετὰ τῆς ἐνγλήκου θυγατρὸς τῆς καὶ ἠθέλησε νὰ ἐνοικιάσῃ ἐν τῶν δωματίων τῆς οἰκίας τῆς, ὅπερ δὲν τῇ ἐχρηιάζετο, εἰς τινα ἐκ καλῆς οἰκογενείας. Πῶς ἀπεφάσισε νὰ πράξῃ τοῦτο ἡ κυρ. Ν. ἀνὸς τὴν ἐπιτροπὴν τινος ἐδῶκε ἐν δωμάτιον τῆς οἰκίας τῆς, διότι ἄλλως ἢ χήρα ἦτο εἰς καλὴν κατάστασιν ἀγνοοῦμεν. Μόνον τοῦτο κατέστη γνωστὸν ὅτι ἀφ' οὗ ἡ κυρία Ν. ἐνοικίασε ἐν δωμάτιον τῆς ἤρχισε νὰ σκέπτηται περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς κληρονομίας, ἣτις ἔμεινε παρὰ τοῦ συζύγου τῆς. Ἐτέρα αἰτία τῆς διαιρέσεως τῆς κληρονομίας ἦν ἡ συμφορὰ ἣτις ἐπέσκηψεν εἰς αὐτήν, δηλαδὴ ὁ θάνατος τοῦ μεγαλύτερου αὐτῆς υἱοῦ, εὐρόντος τὸν θάνατον ἐν τοῖς κύμασι τῆς θαλάσσης. Τὸ μερίδιον, ὅπερ ἀνῆκεν εἰς τὸν ἀποθανόντα υἱὸν τῆς ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ συζύγου τῆς, ἔπρεπε νὰ διαιρεθῇ μετὰ τῶν ἐπιζώντων υἱῶν καὶ θυγατρὸς αὐτῆς εἰς ἡν ἐπίσης ἀνῆκεν ἰκάνον μέρος. Ἀκριβῶς τότε ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀγνωστὸς τις, κρατοῦσα μὲ ἐνοίκιον ἐν δωμάτιον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κυρίας Ν. ἄξιόπαιδος νεάνις ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μὲ ἰταλικὸν ἐπώνυμον, κατὰ τὸ φαίνόμενον εὐπορος, καινῶν καὶ συμπληρωτικῆ. Ἡ αὐτοκαλουμένη αὐτὴ ἰταλίς, ἣτις μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῆς ἀστουσίας ἐξελέγχθη ὅτι ἦν ἐβραία ἐκ τῆς Ὀδησοῦ ταχέως ἐφιλιώθη μετὰ τῆς οἰκογενείας τῆς κυρίας Ν. πολλάκις ἐφιλοξενεῖτο πλουσιοπαρόχος καὶ ἐπὶ προφάσει περιεργείας μετὰ πολλῆς λεπτομερείας ἐπέξεργάζετο τὸ λεύκωμα μετὰ τῶν φωτογραφικῶν τῆς κυρίας Ν. καὶ ἰδοῦσα ἀπαξ τὴν φωτογραφίαν τοῦ πνιγέντος υἱοῦ αὐτῆς ἐδήλωσεν ὅτι γνωρίζει τοῦτον τὸν νεανίαν, ἀγαπᾷ αὐτὸν κλπ. Αὕτη ἤρξατο νὰ διηγῆται εἰς τὴν δύστηνον μητέρα Ν. ὅτι ὁ υἱὸς τῆς δὲν ἐπῆγεν μετὰ τῆς θεωρητικῆς κοσβέτας «Ρουσσάλκας» ἀλλ' ἐσώθη, τὴν δὲ ζῆ καὶ εὐρίσκειται εἰς τι ἀπομακρυσμένον μέρος, εἰς τινα νῆσον καὶ ὅθ' ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Πετρούπολιν μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινος. Αὕτη προσέθηκεν ὅτι καθ' ἑκάστην ἔβλεπε τὸν πνιγέντα υἱὸν τῆς κ. Ν. καὶ συνομιλεῖ μετ' αὐτοῦ (δηλαδὴ μετὰ τοῦ πνεύματός του). Ἡ κυρία Ν. μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς καὶ τῶν συγγενῶν ἐπίστευσεν εἰς τοὺς λόγους ταύτας τῆς ἰταλίδος, διότι οὐδόπως ὑπόπτευσεν αὐτήν. Ἐπὶ τέλους ἡ ἀπαταὴν ἰταλὶς ὑπεσχέθη νὰ δείξῃ εἰς τὴν κυρίαν Ν. τὸ φάσμα τοῦ υἱοῦ τῆς. Κατὰ τὴν ἐπιούσαν

νύκτα αὕτη εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς κ. Ν. πεφοβισμένη, πελιιδνή, ἐξήγειρε αὐτήν καὶ ὠδήγησεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ὅπως δείξῃ τὸ φάσμα τοῦ πνιγέντος νεανίου. Ὅτε αἱ δύο γυναῖκες εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον, ἐκεῖ συνέβη ἔκτακτόν τι, ἠκούσθη κρότος, ψῆφος, ἔπεσαν ἐκ τοῦ τοίχου δύο ἐλαιογραφίαι. Ἡ κ. Ν. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀνέμεινε νὰ ἴδῃ τὸ φάσμα τοῦ πνιγέντος υἱοῦ τῆς, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ψευδομεσάζοντος, τὸ φάσμα δὲν ἤθελε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν μητέρα τοῦ φοβούμενον μὴ ἐκφοβίσῃ αὐτήν, ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ παρουσιασθῇ εἰς ἕτερα ἄτομα καὶ συνομιλήσῃ μετ' αὐτῶν ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ αὐτῆς τῆς μητρός του. Τὴν ἐπιούσαν προσδιώρισαν νὰ γίνῃ ἡ συνάθροισις πρὸς ἐπίκλησιν τῶν πνευμάτων, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὡς μεσάζων παρέστη νεανίας τις ἐκ τῶν ἐκ τοῦ πλησίον γνωστῶν τῆς οἰκογενείας τῆς κυρίας Ν. Ὁ νεανίας ἐκπληρῶν τὰ χρέη τοῦ μεσάζοντος, ὑπνωτισθεὶς ὑπὸ τῆς ἰταλίδος ἤρξατο νὰ συνομιλῆται μετὰ τοῦ ἀοράτου πνεύματος. Ἐξυπνήσας, διηγῆθη ὅτι εἶδε τὴν υἱὸν τῆς κυρίας Ν., ὅτι οὗτος εἶνε ὑγιὴς καὶ εὐρωστος καὶ ὅτι διέταξε νὰ παραδώσῃ τὸ ἀνήκον αὐτὸ μέρος τῆς κληρονομίας εἰς τὸν μεσάζοντα παρ' οὗ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του θὰ ἐλάμβανεν αὐτὸ σῶον καὶ ἀκέραιον. Ἡ κυρία Ν. τελείως ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ νεανίου. Τὴν ἐπιούσαν αὕτη διέταξε νὰ παραδοθῇ τὸ ἀνήκον εἰς τὸν πνιγέντα υἱὸν τῆς μέρος τῆς περιουσίας εἰς τὸν μεσάζοντα νεανίαν. Ἀλλὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν οὗτος ἐλθὼν παρ' αὐτῆ ὡμολόγησεν ὅτι πᾶν ὅ,τι ἔπραξεν ἐν τῇ συναθροίσει πρὸς ἐπίκλησιν τῶν πνευμάτων ἦν ἀπλὴ κομωδία, ὅτι δὲν ὑπνωτίσθη οὐδὲ εἶδεν ὄραμά τι καὶ πᾶν ὅ,τι εἶπεν ἦν ψεῦδος καὶ παρκεινήθη εἰς τοῦτο δειλεκοθεὶς ἐκ τῶν θελημάτων τῆς νεανίδος, ἣτις κατώκει παρ' αὐτῆ. Οὗτος κλίνας τὸ γόνυ ἐζήτηε συγγνώμην καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ νεανίς εἰς ἡν ἐδῶκεν ἡ κυρία Ν. μὲ ἐνοίκιον ἐν δωμάτιον ἦν ἀγύρτις καὶ τυχοδιώκτρια ἣτις ἐσκόπει νὰ διανέμῃ μετ' αὐτοῦ τὴν περιουσίαν τοῦ πνιγέντος υἱοῦ τῆς. Ἡ κ. Ν., ὡς οἴκοθεν ἐννοεῖται, λίαν ἐξεπλάγη καὶ ἐλυπήθη διὰ τὴν ἀναίδειαν καὶ ἀχαριστίαν τῆς νεανίδος τὴν ὁποίαν τοσοῦτον φιλικῶς ὑπεδέχτο καὶ φιλοφρόνως ἐφιλοξένει. Ἡ τυχοδιώκτρια ἀμέσως ἐξεβλήθη τῆς οἰκίας καὶ ὑπῆγε νὰ κατοικήσῃ ἐν ἑτέρᾳ συνοικίᾳ ὅπου καὶ τὴν εὐρίσκειται. Αὕτη ἀπέστειλεν εἰς τὸν προρηθέντα νεανίαν, ὅστις ἐπέδωκε τὴν πανουργίαν τῆς, ἀπειλητικὴν ἐπιστολὴν δηλοῦσα αὐτῷ ὅτι ἀνυπερθέτως θὰ ἐκδικηθῇ αὐτόν.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΕΝ Τῷ ΣΥΝΗΘΕΙ ΒΙῳ.

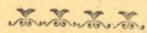
Ἀγγλικὸν τι περιοδικὸν ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων ἀξιοπερίεργον διατριβὴν περὶ τῆς διαφόρου ἐφαρμογῆς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ. Ἐν τούτῳ ἀνέγνωμεν ὅτι μετ' οὐ πολὺν χρόνον οὕτω θὰ καταρτισθῇ ὁ βίος ἡμῶν ὥστε ἡ συνθησεστάτη ἀνάγκη ἡμῶν θὰ ἱκανοποιῆται διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἀντικαταστήσαντος μαγεῖρους τε καὶ ὑπερστρίας. Ἐν τῇ Νέα Ἰόρκη ἀναφέρει τὸ ρηθὲν περιοδικόν, ὑπάρχουσιν οἰκίαι ἐν αἷς ὁ ἠλεκτρισμὸς διανέμεται ἐν τοῖς οἰκήμασιν ὡς ἐν ταῖς μεγάλας πόλεσι διοχετεύεται τὸ ὕδωρ ἢ διαδίδεται τὸ ἀερίοφως. Κάτοικοις τις τῆς Νέας Ἰόρκης ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου ἀνήγγειλεν εἰς ἕνα ἀνταποκριτὴν ταύτης τῆς ἐφημερίδος, ὅτι εὐρίσκειτο ἐν οἰκήματι εὐρίσκουσα ὅλας τὰς εὐκολίας χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ὑπερστρίας, διότι ἐν τοῖς δωματίοις τῆς διέρχονται διάφοροι σωλῆνες διακτιβίζοντες ἠλεκτρισμὸν χρησιμοποιούμενον πρὸς ἐκτέλεσιν τοιούτων ἐργασιῶν αἰτινες ἀπῆλθον πρότερον στιβαρὰς χειρὸς ὑπερστριῶν τινῶν. Πρότερον, εἶπεν αὕτη, ἀναγκαζομένη νὰ ἐξέρρωμαι καθ' ἑκάστην πρὸς ἐπίβλεψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματός μου, ἡγερούμην λίαν πρωὶ ὅπως ἔχω καιρὸν νὰ προετοιμάσω πρόγευμα καὶ νὰ θρᾶσω καφὲν, ἐργασίαν ἣν ἐξετέλουν, ἕνεκα τῆς ἀκριθείας τῶν ὑπερστριῶν ἐν Ἀμερικῇ, μόνη τὴν ὥρην νὰ ἠσθάνην πόσον καλὸν εἶνε νὰ κείμαι τὴν πρωῖαν ἐν θερμῇ καὶ μαλακῇ κλίνῃ διότι ἅμα ἐξυπνήσω τὴν προσδιορισμένην ὥραν διὰ τῆς βοήθειας τοῦ ἐξυπνητήρος ἐγείρω τὴν κεφαλὴν μου, ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ὅπως ἐπιψύσω τοῦ κομβίου τοῦ εὐρισκομένου ἄνωθεν τῆς κλίνης μου καὶ διεγείροντος τὸν ἠλεκτρισμὸν καὶ ἐνῶ ἐγὼ γλυκέως κοιμῶμαι ἐν τῷ μαγεῖριφ βράζει ὁ καρπὸς καὶ ψύνεται τὸ κρέας. Τὸ ἠλεκτρικὸν πῦρ διαφέρει πάσης ἑτέρας πυρᾶς καὶ κλιβάνου διὰ τούτου, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ συσκευῇ τὸ ἀγγεῖον καὶ ἡ πυρὰ εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτό. Τὸ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ λειτουργοῦν ἀγγεῖον πρὸς κατασκευὴν τῆς τροφῆς ἢ ἄλλου τινος ἀποτελεῖται ἐκ μακρᾶς σειρᾶς μικρῶν θερμαστρῶν καὶ μικρῶν χυτρῶν διὰ τῶν τοίχων τῶν ὁποίων τοσοῦτον ἰσχυρῶς διέρχεται τὸ ρεῦμα ἐκ τῆς δυναμο-ἠλεκτρικῆς μηχανῆς καὶ τοσοῦτον ἰσχυρὰν ἀντίστασιν ἀπαντᾷ ὥστε τὸ ἀγγεῖον λίαν ἰσχυρῶς θερμαίνεται καὶ ἐν αὐτῷ δύναται νὰ βρασθῇ ζωμός, νὰ ψυθῇ κρέας ἢ ἕτερον τι. Ἐκτός πάσης ἀμφιβολίας εἶνε ὅτι ἐν τοιούτῳ μαγεῖριφ οὐδεμίαν ἀκαθαρσίαν ἀπαντᾷ, τὰ δὲ φαγητὰ παρασκευάζονται καλλίτερα ἢ ἐπὶ πυρᾶς διατηρουμένης

διὰ ξύλων, ἀνθράκων ἢ ἀερίοφωτος καὶ ἐπειδὴ, ὡς ἀναφέρει τὸ ἀγγλικὸν περιοδικόν, πρὸς διακανόνησιν τῆς θερμότητος καὶ πρὸς τελείαν παύσιν αὐτῆς ἀρκετὸν εἶνε νὰ κινήθῃ οὗτος ἢ ἐκεῖνος ὁ στρόβιλος (μπουρμάς), ἡ ἐργασία ἀμέσως ἀποπερατοῦται. Ἀλλὰ καὶ ἐν ἑτέροις ἐργασίαις τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας εὖρε τὴν χρῆσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινος ἐκ τῶν κομωτηρίων τῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων θὰ ἀπεσκορακισθῶσιν αἱ μέχρι τῆς σήμερον ἐν χρῆσει οὔσαι ὠραὶ ἀλλ' οὐχὶ τόσον ἀκίνδονοι λάμπαι πρὸς θέρμανσιν τῶν βελονῶν αἰτινες μεταχειρίζονται πρὸς οὐλινσιν τῆς κόμης. Ἐν τοῖς μεγάλοις κουρείοις τῶν μεγάλων ἐν Ἀμερικῇ πόλεων ἤδη ἀντικαταστῶνται αἱ ρηθεῖσαι βελόναι δι' ἐτέρων θερμαινομένων δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος δι' οὐ εὐκολώτερον κλονίζεσθαι ἢ θερμότης αὐτῶν.

Ἐπίσης περίεργος εἶνε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἢ ἑτέρα ἐν οἰκιακῇ ἐργασίᾳ ἣτις ἀπαιτεῖ μεγάλην καθαρότητα. Ὡς ἀναφέρει τὸ ἀγγλικὸν περιοδικόν ἐν τοῖς μεγάλοις πλυντηρίοις τῆς Νέας Ἰόρκης πάντοτε ἀπέψευγον τὴν χρῆσιν σιδήρων θερμαινομένων ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἢ τοιούτων σιδήρων ἐν οἷς τίθεται πῦρ. Τὸ κολάρισμα γινόμενον διὰ σιδήρου θερμαινομένου δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἔχει τὸ προτέρημα τοῦ ὅτι δὲν εἶνε ἐπίφοβον νὰ κατῆ ἢ κηλιδωθῇ τὸ ἔνδυμα, καὶ εἶνε ὑγιεινότερον εἰς τὰς πλυντρίδας, διότι ἐν οἷς δωματίοις γίνεται τὸ κολάρισμα ἢ θερμοκρασία δὲν ὑψοῦται ὡς ὅταν εἶνε ἐν χρῆσει σιδήρον θερμαινόμενον διὰ πυρὸς. Ἐπὶ τέλους αἱ ἐνοικιαστρίαι τῶν ἐν Νέα Ἰόρκη πλυντηρίων ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ χρῆσις τῶν δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος θερμαινομένων σιδήρων εἶνε οἰκονομικώτερα ἢ διὰ τοῦ συνήθους πυρὸς γενομένη διότι εἰς τὰ συνήθη σίδηρα πρέπει διαρκῶς νὰ διατηρεῖται τὸ πῦρ, ἐνῶ εἰς τὰ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ λειτουργοῦντα σίδηρα ἢ θερμότης ἀμέσως παύει ἅμα κρατηθῇ τὸ ρεῦμα διὰ τῆς στρόφιγγος. Ὅτι τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς τὴν σήμερον εἶνε τὸ ἰσχυρότερον καὶ τὸ καλλίτερον πάντων τῶν τεχνικῶν πηγῶν τοῦ φωτός εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας καὶ εἰς ἕκαστον καθὼς καὶ ὅτι ἡ πηγὴ αὕτη τοῦ φωτός εἶνε τὸ κατάλληλον μέσον πρὸς φωτισμόν. Οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ εἰς τοῦτο ὑπερέβησαν τοὺς εὐρωπαίους διὰ τῆς ἐφευρετικότητός των καὶ τῆς ἐκτάκτου των δξυνείας καὶ ἰδιοτροπίας. Τὸ ρηθὲν περιοδικὸν ἀναφέρει ὅτι δῆθεν ὁ "Ἐδισσον, ὁ πατριάρχης οὗτος τῆς ἐφευρομῆς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐν τῇ πράξει, ἀπαξ δώσας ἐσπερίδα ἕνεκα ἐπιτυχίας του ἐν τινὶ ἐφευρῆσει καὶ μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν τὴν παρὰ τοῖς θεαταῖς ἐκ τῶν ἠλεκτρι-

κῶν φώτων διαφόρου χρώματος κεκρυμμένων μεταξύ τῶν ἀνθέων κοσμοῦντων τὴν τράπεζαν, εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἔθεσε μέγα ὑέλινον δοχεῖον ἐν ᾧ ἔπλεον χρυσὰ ἰχθυῖα εἰς τὰ στόματα τῶν ὁποίων ὑπῆρχον πολλοὶ μικροτάτοι λυχνία συγκοινωνοῦσαι διὰ λεπτοτάτων συρμάτων πρὸς τὴν πηγὴν τοῦ ἤλεκτρισμοῦ. Ὅτε ὁ Ἐδίσσον ἔκλειε τὸ ρεῦμα τοῦ ἤλεκτρισμοῦ, αἱ μικραὶ λυχνίαὶ ἐξήπτοντο καὶ ἐφώτιζον τὰ ἐντόσθια τῶν ἰχθυῶν ἄτινα διὰ τοῦ τοιοῦτου φωτισμοῦ καθίσταντο ὅλως διαφανῆ. Ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει οὐδὲν τὸ ἀπίθανον διότι ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸν ζῶντα ὄργανισμὸν τῶν ζῶων ἀνημμένων ἠλεκτρικῶν λιχνῶν ἤδη πρὸ πολλοῦ εἶνε ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἰατροῖς μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ ἐπὶ τῶν ἐφευρέσεων τμήμα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικανικῇ Συμπολιτεῖᾳ ἔδωκεν ἀκόμη δύο προνόμια εἰς τοὺς ἐφευρέτας συσκευῶν χρησιμευόντων πρὸς προφύλαξιν τῶν χρηματοκιβωτίων καὶ ἀποσκευῶν ἀπὸ τῶν κλεπτῶν. Ἐν Ἀμερικῇ τοιαῦται συσκευαὶ εἶνε περιζήτητα, διὰ τοῦτο καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ δεκάδας λαμβάνονται προνόμια τῆς κατασκευῆς αὐτῶν. Αἱ προμηθευθεῖσαι συσκευαὶ διακρίνονται διὰ τὴν μεγάλην τῶν τεχνικότητα, ἄτε κινούμεναι διὰ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ. Ἡ πρώτη τῶν συσκευῶν, ὡς αἱ πάλαια πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐν χρήσει οὔσαι πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν κλεπτῶν καὶ διεγείρουσαι θόρυβον καθ' ὅλην τὴν οἰκίαν κατὰ τὴν πρώτην ἀπόπειραν πρὸς συντριψὴν ἢ ἀνοίξιν τοῦ κλειθροῦ, διακρίνεται τῶν γνωστῶν ἤδη πρότερον μόνον διὰ τοῦ ἰσχυροτάτου κρότου τὸν ὁποῖον παράγει καὶ τῆς θαυμασίας τέχνης δι' ἧς τὰ διὰ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ κινούμενα ἐλατήρια τοσοῦτον τεχνιέντως εἶνε κεκρυμμένα ὥστε οὔτε βλέπονται οὔτε ἀπομονῶνται. Ἡ δευτέρα συσκευὴ ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς τέχνης. Ἡ συσκευὴ οὐ μόνον καλεῖ εἰς βοήθειαν κατὰ τοῦ λωποδύτου ἀλλὰ καὶ τὸν ὑποδεικνύει καθ' ἣν στιγμὴν συντρίβεται τὸ κλειθρὸν ἢ τὸ χρηματοκιβώτιον τὸ ἐφωδισμένον διὰ τῆς μνημονευθείσης συσκευῆς, ἀπροσδοκῆτως διὰ τὸν κλέπτην ἐξάπτεται ἄπλετον ἠλεκτρικὸν φῶς φωτίζον μόνον ἐπὶ ἐν δευτερόλεπτον καὶ πάλιν σβενόμενον. Ἡ στιγμιαία αὕτη λάμψις ἐπαρκεῖ ὅπως ἢ ἐν τῷ κρυπτῷ διατελοῦσα συσκευὴ λάβῃ φωτογραφικὴν ἀπεικόνισιν τοῦ κλοῦργου. Ποιοῦμενοι λόγον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἤλεκτρισμοῦ πρὸς τὴν χωρικὴν οἰκονομίαν οἱ τε Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ ἄγγλοι ἐπὶ πολὺ ἐνδιατρίβουσι περὶ τῶν πειραμάτων τοῦ ἐν Κιέβῳ (Ρωσσίᾳ) ἐπιστήμονος καθηγητοῦ Σπέσνεφ, ὅστις πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐκτελεῖ πειράματα ἐπὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἤλεκτρισμοῦ τῆς

ἀτμοσφαιρας ἐπὶ τῶν διαφόρων φυτῶν διατελούντων ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ καὶ φυομένων εἰς ταχύτερον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ καὶ ἀξανομένων πλοσυρώτερον ἢ ἐκεῖνη ἄτινα ἠϋξήθησαν ὑπὸ τοὺς συνήθεις ὄρους. Οἱ ἄμερικανοὶ εἶνε λίαν πρακτικοὶ ἄνδρες, διὰ τοῦτο εὐηρεστήθησαν πολὺ ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Σπέσνεφ προτεινόμενος τρόπος εἶνε λίαν ἀπλοῦς καὶ εὐπρόσιτος καὶ προλέγουσιν ὅτι τὰ πειράματα ταῦτα ἔλαβῶσι τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάπτυξιν καὶ θὰ ἔχωσι λαμπρὸν μέλλον. Ἐπὶ τέλους ὁ γάλλος οἰνοποιὸς Δεμεριτὰν εὗρε τρόπον τινα πρὸς ἤλεκτρισμὸν τοῦ οἴνου δι' οὗ τοῦτο ἐγίνετο καλλίτερον καὶ εὐαρεστότερον τὴν γεῦσιν.

ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΕΝ Τῷ ΠΥΘΟΜΕΝΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἐν τῇ φύσει ἀπαντᾷ περιέργον τι φαινόμενον, εἰς τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε δὲν ἐφίστων τὴν προσήκουσαν προσοχήν. Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ὠκεανοῖς ἀπαντῶσιν εἰς ἅπαντα σχεδὸν τὰ βάθη μόνον ζῶντα ὄντα, νεκρὰ δὲ οὐδαμῶς εὐρίσκονται. Ἐν τῷ πυθμένι τοῦ ὠκεανοῦ δὲν εὐρίσκονται ἀκόμη καὶ ἴχνη ὀργανικῶν τινῶν λειψάνων ἐκ τῶν ἀποσυντεθέντων πτωμάτων τῶν θαλασσίων ζῶων. Πολλοὶ ἐπιστήμονες ὑπέθετον περὶ τῶν ἐν ταῖς θαλάσσαις νεκρῶν ζῶων ὅτι ταῦτα ἄνευ τινος ἴχνου ἐξήφανίζοντο ὑπὸ τῆς καταστρεπτικῆς δυνάμεως τῶν ἀλάτων τῆς θαλάσσης. Αἱ νεώτεροι ἐρευνᾶσαι κατέδειξαν ὅτι τὰ πτώματα τῶν θαλασσίων ζῶων ἐξ ὀλοκλήρου κατεσθίονται ὑπὸ τῶν ζώντων ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων ζῶων. Ἐν τινι συνεδριάσει ἐπ' ἐσχάτων τοῦ Γαλλικοῦ βιολογικοῦ συλλόγου ὁ Ρενιάρ, Σοβὸ, Διουβάλ καὶ Χιάρδ, δι' ἄλλης σειρᾶς ἀποδείξεων ἐπεβεβαίωσαν ὅτι τὰ πτώματα τῶν ἀποθανόντων ἐν τῷ ὕδατι ζῶων ἀμέσως κατεσθίονται ὑπὸ τῶν ζώντων μετὰ θαυμασίας ταχύτητος. Ἐκ τῶν ἐν τῇ ξηρᾷ διαιωμένων ζῶων καὶ τυχαίως πιπτόντων εἰς τὴν θάλασσαν, κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Χιάρδ, ἐντὸς ἡμερῶν τινῶν οὐδὲ ἴχνος ἐναπομένει. Ἐν ταῖς δεξαμεναῖς τοῦ γλυκέως ὕδατος τὰ πτώματα τῶν ζῶων ἐξαφανίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν γυρίνων, ἐν δὲ ταῖς θαλάσσαις ἀναρίθμητα μαλακόστρακα ἐντὸς τινῶν στιγμῶν ἐπικαθήμενα ἐπὶ παντὸς πτώματος κατεσθίουσιν αὐτὸ ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀστέων. Ὅπως ἀποδείξωσι δι' ὁποίας θαυμασίας ταχύτητος τὰ ἐν

τῇ θαλάσῃ ζῶντα ἐξαφανίζουσι τὰ πτώματα τῶν ἰχθύων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ἐνδιαιωμένων ἢ τυχαίως πεσόντων ἐν αὐτῇ ζώντων ἀναφέρουσι τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν. Ὅτε κατεμετρεῖτο ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μονάχου ὁ κόλπος Γασκόπ, ἐκ βάθους 2,600 μέτρων εἰλκυσθὴ μικρὸς τις ὀφέσσυρος ἔχων μῆκος ἐνὸς πήχεος. Οὗτος, ὡς ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ἐτραυματίσθη καιρίως ὑπὸ τοῦ ἐργαλείου τῆς καταμετρήσεως καίτοι ἔμεινε ἐν αὐτῷ ὄχι περισσότερον τῶν ὀκτῶ ὥρων, κατεδροχθίσθη ὑπὸ τῶν θαλασσίων μαλακοστράκων ἐπὶ τοσοῦ-

τον, ὥστε ἐκ τοῦ πτώματός του ἀπέμεινε μόνον τὸ δέρμα. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὸν Χιάρδ, πότε ὁ ὀφέσσυρος ἔπαυσε νὰ ζῇ. Πιθανὸν εἶνε ὅτι οὗτος ἐμπεσὼν εἰς τὸ ἐργαλεῖον, ἐπὶ πολλῶν ἐτι χρόνων εὐρίσκετο ἐν τῇ ἐπιθανατίῳ ἀγωνία. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ μικρὰ μαλακόστρακα ἠδυνήθησαν ἐντὸς βραχέος χρόνου νὰ καταφάγωσι ἅπαντα τὰ ἐντόσθια τοῦ ὀφέσσυρου ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ἀπέμεινε ἐτι καὶ τὸ δέρμα ἐὰν ἐπὶ περισσότερον χρόνον ὕοτος διεμένεν ἐν τῷ ὕδατι.

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΡΙΤΗΣ

Διήγημα (ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ)

ὑπὸ τοῦ Κόμητος ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἀλγερίου Μπάουαζ ἠθέλησέ ποτε νὰ πεισθῇ ἐὰν εἶνε ἀληθὲς τὸ λεγόμενον περὶ ἐνὸς κριτοῦ ζῶντος ἐν τινι πόλει τῆς ἐπικρατείας του καὶ διακρινομένου ἐπὶ εὐθείᾳ εὐθυκρισίᾳ. Ὁ ρηθεὶς Μπάουαζ μετεμφισθεὶς καὶ ἀναβάς τὸν ἵππον του ἐπορεύθη εἰς τὴν πόλιν ὅπου διέμενε ὁ δικαστὴς τὸν ὁποῖον οὐδεὶς κακοῦργος ἠδύνατο νὰ ὑπεκφυγῇ. Εἰσερχόμενον εἰς τὴν πόλιν συνήντησεν αὐτὸν χωλὸς τις ἐπαίτης ζητῶν ἐλεημοσύνην. Ὁ Μπάουαζ ἔδωκεν αὐτῷ κέρματα τινα καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ ὅτε ὁ ἐπαίτης ἐκράτησε τὸ κράσπεδον τοῦ ἵματίου του.

— Τί ζητεῖς ἀκόμη ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Μπάουαζ, δὲν σοι ἔδωσα ἐλεημοσύνην;

— Ἐδωκάς μοι, εἶπεν αὐτῷ ὁ ἐπαίτης, ἀλλὰ ποίησόν μοι ἀκόμη μίαν χάριν, φέρε με ἐπὶ τοῦ ἵππου σου ἕως εἰς τὴν ἀγοράν, διότι οἱ ἵπποι καὶ αἱ κάμηλοι καθ' ὅδον θὰ μὲ πατήσωσιν.

Ὁ Μπάουαζ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἐπαίτην νὰ ἐπιβῇ εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἵππου καὶ ἔφερον αὐτὸν ἕως εἰς τὴν ἀγοράν.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἀγορᾶς ὁ Μπάουαζ ἐκράτησε τὸν ἵππον του, ὅπως κατέλθῃ ὁ ἐπαίτης, ἀλλ' οὗτος δὲν κατέβαινε.

— Διατί βραδύνεις καὶ δὲν καταβαίνεις, ἐφθάσαμεν ἤδη τῷ εἶπεν ὁ Μπάουαζ.

— Διατί νὰ καταβῶ τοῦ ἵππου; ὁ ἵππος εἶνε ἰδικός μου. Ἐὰν δὲν θέλῃς μὲ τὸ καλὸ νὰ μοι δώσῃς τὸν ἵππον μου, ἔλθε νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸν δικαστήν.

Περίξ των συναχθέντες πολλοὶ ἤκουον πῶς ἐφιλονεῖκου. Ἀπαντες τοῖς ἐφώναζον: Ἀπέλ-

θετε, ἀπέλθετε παρὰ τῷ δικαστῇ, οὗτος θὰ εὐρη τις ἔχει τὸ δίκαιον.

Ὁ Μπάουαζ καὶ ὁ ἐπαίτης εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐκεῖ ὑπῆρχεν ἰκανὸν πλῆθος, ὁ δὲ δικαστὴς κατὰ σειρὰν προσεκάλει τοὺς δικαζομένους. Πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ τοῦ Μπάουαζ καὶ τοῦ ἐπαίτου, ὁ δικαστὴς προσεκάλεσεν ἕνα διδάσκαλον καὶ ἕνα χωρικόν.

Οὗτοι ἐδικάζοντο διὰ μίαν γυναῖκα. Ὁ χωρικὸς ἰσχυρίζετο ὅτι περὶ ἧς ἡ δίκη γυνὴ ἦν ἰδική του, ὁ δὲ διδάσκαλος ἔλεγε ὅτι ἦτο ἰδική του. Ὁ κριτὴς ἀκούσας ἕκαστον, ἐσιώπησεν ὀλίγον καὶ τὴν εἶπεν.

— Ἀφήσατε τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀμφότεροι δὲ ἔλθετε αὐριον.

Ἐξελθόντων τούτων, εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ δικαστηρίου κρεοπώλης τις καὶ ἐλαιοπώλης. Ὁ κρεοπώλης ἦν ὄλος κηλιδωμένος ἀπὸ αἶμα, ὁ δὲ ἐλαιοπώλης ἀπὸ ἐλαιον. Ὁ κρεοπώλης ἐκράτει διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς του χρέματα, ὁ δὲ ἐλαιοπώλης τὴν χεῖρα τοῦ κρεοπώλου. Ὁ κρεοπώλης εἶπεν εἰς τὸν δικαστήν.

— Ἡγόρασα παρ' αὐτοῦ ἐλαιον καὶ ὅτε ἐξήγαγον ἐκ τοῦ βαλαντίου μου χρέματα διὰ νὰ τῷ πληρώσω, οὗτος δὲ ἐζήτει νὰ τὰ κλέψῃ.

— Δὲν εἶνε ἀλήθεια εἶπεν ὁ ἐλαιοπώλης, ὁ κρεοπώλης ἦλθε παρ' ἐμοὶ νὰ ἀγοράσῃ ἐλαιον ὅτε ἐπλήρωσα τὸ ἄγγειον τοῦ ἐλαίου, οὗτος μὲ παρεκάλεσε νὰ τῷ δώσω ἀντὶ μιᾶς λίρας λεπτὰ νομίσματα. ἐξήγαγον τὰ χρέματά μου καὶ ἔθεσα ἐπὶ τῆς τραπέζης, οὗτος δὲ ἤρπασεν αὐτὰ καὶ ἠτοιμάζετο νὰ φύγῃ ὅτε ἐγὼ κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς του τὸν ἔφερον ἐδῶ.

Ὁ κριτὴς ἐσιώπησεν ὀλίγον καὶ εἶτα εἶπεν.

— 'Αφήσετε τὰ χρήματα ἐδῶ καὶ ἐλθέτε αὐρίον.

Ὅτε ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ Μπάουζ καὶ τοῦ ἐπαίτου, ὁ Μπάουζ διηγήθη τὴν ὑπόθεσιν ἐξ ἀρχῆς. Ὁ κριτὴς ἀκούσας αὐτὸν ἠρώτησε τὸν ἐπαίτην, ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ἔχει οὕτω.

— Ὅλον τοῦτο εἶνε ψεῦδος, ἀπεκρίθη ὁ ἐπαίτης. Ἐγὼ ἐπιππος διηγήσασθαι τὴν πόλιν, οὐτως δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ με παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀναβιβάσω ἐπὶ τοῦ ἵππου μου καὶ φέρω αὐτὸν εἰς τὴν ἀγοράν. Ἐγὼ τὸν ἀνεβίβασα καὶ τὸν ἔφερα ἀλλ' οὕτως δὲν ἠθέλησε νὰ καταβῆ καὶ μοι εἶπεν ὅτι ὁ ἵππος ἦν ἰδικός του.

Ὁ κριτὴς ἐσκέφθη ὀλίγον καὶ τοῖς εἶπεν.

— 'Αφήσατε τὸν ἵππον ἐδῶ καὶ ἐλθέτε αὐρίον.

Τὴν ἐπιούσαν συνήθη πολλὸς λαὸς ὅπως ἀκούσῃ πῶς ὁ κριτὴς θὰ ἐκδικᾷ τὰς διαφορὰς δίκας. Κατ' ἀρχὰς ἦλθεν ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ χωρικός.

— Λάβε τὴν γυναῖκά σου, εἶπεν ὁ κριτὴς εἰς τὸν διδάσκαλον, διέταξε δὲ νὰ δώσωσιν εἰς τὸν χωρικὸν 50 ραβδισμούς.

Ὁ διδάσκαλος ἔλαβε τὴν γυναῖκα του, ὁ δὲ χωρικός παρευθὺς ὑπέστη τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ὀρισθεῖσαν ποινήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κριτὴς ἐκάλεσε τὸν κροσπώλιν.

— Τὰ χρήματα εἶνε ἰδικὰ σου εἶπεν οὗτος εἰς τὸν κροσπώλιν, εἶτα δὲ νεύσας πρὸς τὸν ἐλαιοπώλιν εἶπεν, νὰ δώσητε εἰς αὐτὸν 50 ραβδισμούς.

Εἶτα προσεκάλεσε τὸν Μπάουζ καὶ τὸν ἐπαίτην.

— Δύνασαι νὰ γνωρίσῃς τὸν ἵππον σου, ἀπὸ εἴκοσιν ἄλλους ἠρώτησεν ὁ δικαστὴς τὸν Μπάουζ.

— Δύναμαι.

— Σὺ δέ!

— Καὶ ἐγὼ δύναμαι, εἶπεν ὁ ἐπαίτης.

— Ἐλθέ κατόπιν μου εἶπεν ὁ κριτὴς εἰς τὸν Μπάουζ.

Ἄπαντες εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ σταύλου.

Ὁ Μπάουζ ἀμέσως διέκρινε τὸν ἵππον του ἐκ πολλῶν ἄλλων.

Ὁ κριτὴς προσεκάλεσε καὶ τὸν ἐπαίτην καὶ τὸν διέταξε νὰ δείξῃ τὸν ἵππον.

Ὁ ἐπαίτης διέκρινε τὸν ἵππον καὶ τὴν ἔδειξε.

Τότε ὁ κριτὴς καθῆσας ἐπὶ τῆς δικαστικῆς ἐδρᾶς του εἶπεν εἰς τὸν Μπάουζ.

— Ὁ ἵππος εἶνε ἰδικός σου, λάβε αὐτὸν, διέταξε δὲ νὰ δώσωσιν εἰς τὸν ἐπαίτην 50 ραβδισμούς.

Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων ὁ δικαστὴς ἀπῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὁ δὲ Μπάουζ ἤρχετο κατόπιν του.

— Πῶς; δὲν ἱκανοποιήθη, ἐκ τῆς ἀποφάσεώς μου τὸν ἠρώτησεν ὁ δικαστὴς.

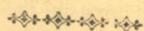
— Ναι ἱκανοποιήθη, εἶπεν ὁ Μπάουζ, μόνον ἤθελον νὰ πληροφορηθῶ πῶς ἠδυνήθη νὰ γνωρίσῃς ὅτι ἡ περὶ τῆς ἡ δίκη γυνὴ ἀνήκει εἰς τὸν διδάσκαλον, τὰ χρήματα εἶνε τοῦ κροσπώλου οὐχὶ δὲ τοῦ ἐλαιοπώλου, ὁ ἵππος εἶνε ἰδικός μου οὐχὶ δὲ τοῦ ἐπαίτου.

— Ἴδου πῶς ἐγνώρισα τίνος εἶνε ἡ γυνή, εἶπεν ὁ δικαστὴς, ἐκάλεσα αὐτὴν σήμερον τὸ πρωὶ καὶ τῇ εἶπον «πλήρωσον τὸ μελανοδοχεῖόν μου μελάνης». Αὕτη λαβοῦσα τοῦτο, ἔπλινεν αὐτὸ ἐπιμελῶς καὶ μετὰ προτοχῆς ἔθεσε μελάνην. Ἐκ τούτου συνεπέρανον ὅτι αὕτη εἶνε εἰθισμένη νὰ ἐκτελῇ ταύτην τὴν ἐργασίαν. Ἐὰν αὕτη ἦν γυνὴ χωρικοῦ τίνος βαναύσου δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν μου οὕτως προσεκτικῶς καὶ ταχέως. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι ὁ διδάσκαλος ἔχει δίκαιον. Ἴδου δὲ πῶς ἔμαθον τίνος εἶνε τὰ χρήματα.

Θέσας αὐτὰ ἐντὸς πατηρίου με ὕδωρ παροετήρῃσα ταύτην τὴν προΐαν ἐὰν ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐπιπλέει ὀλίγον ἔλαιον. Ἐὰν τὰ χρήματα ἦσαν τοῦ ἐλαιοπώλου, ταῦτα θὰ ἦσαν κηλιδωμένα ἐκ τῶν λαδομένων του χειρῶν. Ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὁμοῦ δὲν ὑπῆρχον σταγόνες ἐλαίου, ἐκ τούτου συνεπέρανον ὅτι ὁ κροσπώλης εἶπε τὴν ἀλήθειαν. Δυσχερέστερον μοι ἦτο νὰ γνωρίσω τίνος εἶνε ὁ ἵππος. Ὁ ἐπαίτης ἀμέσως διέκρινε καὶ ἔδειξε τὸν ἵππον ἐν τῷ μέσῳ ἐτέρων εἴκοσιν ὡς σὺ ἐποίησας. Ἐν τούτοις ἐκάτερον ὠδήγησα εἰς τὸν σταῦλον ὅχι διὰ νὰ ἐννοήσω ἂν θὰ γνωρίσητε τὸν ἵππον ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδω τίνα ἐξ ὑμῶν θὰ γνωρίσῃ ὁ ἵππος. Ὅτε σὺ εἰσῆλθες καὶ ἐπλησίασες εἰς τὸν ἵππον, οὗτος ἐστράφη πρὸς σὲ καὶ ἤρξατο νὰ σὲ θωπεύῃ, ὅτε δὲ τὸν ἤγγισεν ὁ ἐπαίτης, οὗτος ὠργίσθη καὶ ὕψωσε τὸν πόδα του ὅπως τὸν λακτίσῃ. Ἐκ τούτου ἐγνώρισα ὅτι σὺ εἶσαι ὁ κύριος τοῦ ἵππου. Τότε ὁ Μπάουζ εἶπεν.

— Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἔμπορος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Μπάουζ. Ἀφικόμεν ἐπίτηδες παρὰ σοὶ ὅπως πεισθῶ ἂν εἶνε ἀληθὲς τὸ λεγόμενον περὶ τῆς δικαιοκρασίας σου. Τώρα ἐννόησα ὅτι εἶσαι σαφὲς κριτὴς. Ζήτησον ὅτι ἐπιθυμοῦμαι, ἐγὼ θὰ σὲ ἀνταμείψω.

— Δὲν θέλω οὐδεμίαν ἀνταμοιβήν, εἶπεν ὁ κριτὴς χαίρω μόνον διότι ἠξιώθη νὰ ἐπαινεθῶ παρὰ τοῦ ἀρχοντός μου.

Ὁ βουλευτὴς Παρισίων Πασχάλιος Γρουσσὲ ἀπέστειλεν ἀξιοπεριεργὸν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Πηκάρ, γενικὸν διευθυντὴν τῆς μελλούσης ἐν Παρισίους παγκοσμίου ἐκθέσεως. Ὡς γνωστὸν οἱ Παρισίνοι ἐπὶ πολὺ καταγίνονται περὶ τὸ ζήτημα διὰ τίνος ἐκτάκτου φαινομένου νὰ ἐλυθῶσι περισσότεροὺς περιέργους εἰς Παρισίους κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ 1900. Ὁ δὲ κ. Γρουσσὲ ἐνόμισεν ὅτι θὰ διευκολύνη τὴν λύσιν τούτου τοῦ ζητήματος προτείνων τὴν πρωτότυπὸν του ταύτην ἰδέαν. Ὡς εἶνε γνωστὸν ὑπάρχουσι δύο θεωρίαι περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἐπιγείου σφαίρας αἱ οὕτω καλούμεναι Πλουτωνικὴ καὶ Ποσειδωνικὴ. Κατὰ τὴν τελευταίαν θεωρίαν, ὑπὸ τοὺς Παρισίους ἐν τοῖς ἐγκατοῖς τῆς γῆς εὐρίσκειται ὠκεανὸς ἐκ γλυκέως ὕδατος ἄνευ βακτηριδίων τινων. Κατὰ δὲ τὴν πλουτωνικὴν θεωρίαν ἡ θερμότης αὐξάνει κατὰ ἓνα βαθμὸν εἰς κάθε 33 μέτρα. Κατὰ τούτον τὸν ὑπολογισμὸν εἰς βάθος τριῶν χιλιομέτρων ἡ θερμότης πρέπει νὰ ἦ 100 βαθμῶν, εἰς δὲ βάθος 20 χιλιομέτρων ἡ θερμότης θὰ ἀνήρχετο εἰς 666 βαθμούς. Ὁ Γρουσσὲ προτείνει τὴν διώρυξιν ὑπὸ τὴν ἐκθεσιν κολοσσίου φρέγτης βάρους ἐνός καὶ ἡμισυ χιλιομέτρου, διότι ὁ δεικατὸς ἐννατὸς αἰὼν ἔδει νὰ λύσῃ τὸ ἀμφισβητούμενον τοῦτο ζήτημα πρακτικῶς ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς θεωρίας θὰ προκύψῃ μεγάλη εἰς τοὺς Παρισίους ὠφέλεια. Ἐὰν πράγματι εὐρωσιν ἑκατομτχάθμιον θερμοκρασίαν, δι' αὐτῆς θὰ δύνανται νὰ θερμάνωσι τὰς οἰκοδομὰς καὶ νὰ κινῶσι τὰς μηχανὰς, ἐὰν δὲ εὐρωσιν ἀκένωτον καὶ βαθεῖαν λίμνην θὰ προμηθεύσωσι δι' ὕδατος ὅλους τοὺς Παρισίους. Ἐτεροὶ πάλιν προτείνουν νὰ κατασκευασθῇ ὀλόκληρος ὑποχθόνιος πόλις τὴν ὁποῖαν ἀντὶ χρηματικῆς ἀμοιβῆς θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπισκέπτονται οἱ ἐπισκέπται τῆς ἐκθέσεως. Ἡ πόλις αὕτη ἔδει νὰ σύγκειται ἐξ ὀλοκλήρου σειρᾶς ὀριζοντιῶν διαδρόμων καὶ καθέτων φρεάτων ἐν βάθει 1500 μέτρων. Θὰ ἔδαπανῶντο τρία ἑκατομμύρια φράγκων διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑπογείων διαδρόμων καὶ τὴν διώρυξιν τῶν φρεάτων. Τὰ παντοειδῆ χρειώδη καὶ τὰ ἐπιπλαθὰ ἀνεβίβασον τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς εἰς δεκαπέντε ἑκατομμύρια. Τοιοῦτοτρόπως τὸ ἐκτακτὸν τεχνικὸν φαινόμενον ὅπερ ἐπιζητοῦσι νὰ ἐφεύρωσιν οἱ παρασκευασταὶ τῆς ἐκθέσεως ἀποβλέπει δύο σκοπούς. Νὰ λύσῃ τὸ γεωλίκον ζήτημα καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὴν μέλλουσαν παγκόσμιον ἐκθεσιν ὅλους ἀνύπαρκτον μέχρι τοῦδε δέλεαρ. Ἄγνωστον ἐὰν ἡ ἐπὶ τῆς μελλούσης ἐκθέσεως ἐπιτροπὴ ἀποδεχθῇ ταύτην τὴν πρότασιν.

Ὁ ἀγγλος ἐν Ρήφ πρεσβευτὴς τῆς Μ. Βρετανίας ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ πρό τινων χρόνων δημοσιεύσει ἀναφέρει περὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἰδρύσεως νέας πρωτεύουσας ἐν Βρασίλιᾳ. Τὸ τρίτον ἄρθρον τοῦ συντάγματος τῆς Βρασίλιας προβλέπει τὴν ἐκλογὴν τόπου τίνος ἐν τῷ κεντρικῷ ὄροπέδιῳ ἐν Βρασίλιᾳ ὅστις νὰ ἀποτελῇ νέον συμπολιτικὸν κύκλον ὅπου θὰ ἰδρυθῇ ἡ μέλλουσα πρωτεύουσα τῆς Βρασιλικῆς Δημοκρατίας. Τότε τὸ Ρίο-δε-Ζιανέρο θὰ γίνῃ ἡ πρωτεύουσα ἐνός νέου κρατιδίου κληθησομένου Γουαναμπάρα ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ ἰνδικοῦ ὀνόματος τοῦ κόλπου Ρίου καὶ θὰ ἀποτελῆται ἐκ τῆς σημερινῆς συμπολιτικῆς περιφέρειας ἐν ἣ τὸ Ρίον εὐρίσκειται. Συμφωνῶς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο τῆς Βρασιλικῆς δημοκρατίας, ἡ κυβερνήσις κατὰ Μάιον τοῦ 1892 διώρισεν ἐπιτροπὴν τινα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διδάκτορος Κρούλς, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ρίῳ ἀστεροσκοπεῖου ὅπως ἐρευνήσῃ καὶ καθορίσῃ τὰ ὄρια τοῦ μετὰ τινα χρόνον συστήθησομένου κρατιδίου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀρίκετο μέχρι τοῦ Οὐμπεράμπα ἐν Μηνὰς Γερὲς καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῶν ἡμιόνων ἐπορεύθη μέχρι τοῦ κρατιδίου Τέηναζ. Ὁ ἐκλεγείς τόπος εὐρίσκειται παρὰ τὴν Πηρενόπολιν καὶ πρὸς τὰ Πυρηναῖα ὄρη ἐν τινὶ ὄροπέδιῳ περὶ τοῦ ὀποῖου δύνασται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε ὁ διαίρετης τῶν ὑδάτων τῆς Βρασίλιας. Ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ εὐρίσκονται αἱ πηγαι τῶν ποταμῶν Ἀραγβάη καὶ Τοκαντῆς καὶ τινων μεγάλων παραποτάμων τῶν ποταμῶν Φρανταίσκο καὶ Παράνα. Τὸ ὕψος τοῦ ὄροπέδιου εἶνε ἀπὸ 2,950—4,260 ποδῶν. Ὅπως δὲ ἀποδείξωμεν πόσον ὀλίγον γνωστὸν εἶνε τοῦτο τὸ μέρος τῆς Βρασίλιας θὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ ὑψηλοτάτη κορυφὴ τῶν Πυρηναίων ὄρων ἧτις ἔθεωρεῖτο ὑψηλὴ 9,840 ποδῶν ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Κρούλς εὐρέθη ἔχουσα οὐ πλεον τῶν 4,473 ποδῶν ὕψος. Τὸ κλίμα ταύτης τῆς χώρας, ὡς λέγουσιν, εἶνε ὑγιές, ἡ δὲ μέση θερμοκρασία ὑπολογίζεται εἰς 66ο. Ἰδῶρ καὶ λίθοι δι' οἰκοδομὴν ἐκ γρανίτου καὶ τιτανόλιθοι εὐρίσκονται ἐν ἀφθονίᾳ. Τὸ κέντρον ταύτης τῆς λωρίδος τῆς χώρας ἀπέχει τοῦ Ρίου κατὰ 968 χιλιομέτρα ἐκ πτήσεως πτηνοῦ ἀλλὰ κατὰ τὴν πορείαν ἀναποφεύκτων ὄντων τινῶν ἐλιγμῶν ἢ ἀπόστασις ἀνέρχεται εἰς 1,232 χιλιομέτρα. Ὁ διδάκτωρ Κρούλς ἐλπίζει ὅτι ἡ ἀπόστασις αὕτη θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διανύηται ἐντὸς 20 ὥρων διὰ τοῦ κατασκευασθησομένου εἰδηροδρόμου δι' οὗ, ὡς εἶνε γνωστὸν, δύνανται νὰ διανυθῶσιν 62 χιλιομέτρα τὴν ὥραν.

Η ΡΟΖΙΤΑ

Διήγημα ὑπὸ Σερβεντῆς

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰσπανικοῦ)

—

Ὅτε ὁ διάβολος ἐν τῇ ἐοήμῳ ὅπως δυνήθη νὰ πειράξῃ τὸν Σωτῆρα, ἔδειξεν Αὐτῷ ἐκ τῆς κορυφῆς ἐνός ὄρους ἅπαντα τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου καὶ εἶπεν Αὐτῷ «προσκύνησόν με καὶ ἐγὼ ἅπαντα θὰ σοὶ δώσω,» τότε ὁ Σωτῆρ, οὕτω φρονεῖ ὅλος ὁ ἀπλοῦς λαὸς τῆς Ἰσπανίας, δὲν ἐπειράσθη ἐκ τῆς θέας πάντων τούτων τῶν κρατῶν τῆς γῆς... μόνον διότι μεταξὺ αὐτῶν δὲν συγκατελέγετο ἡ Ἰσπανία!

Καὶ τῶντι ὁ Ἰσπανὸς ἀπλοϊκῶς πιστεύει, ἀλλ' εἰλικρινῶς καὶ βεβαίως ὅτι ἡ Ἰσπανία εἶνε ἡ θαυμασιωτάτη, ἡ θελκτικωτάτη χώρα τοῦ κόσμου. Αὕτη ἔχει πολλὰς ἀξιοθαυμάστους πόλεις, ἀλλ' αἱ ὠραιόταται εἶνε ἡ Γρενάδα, ἡ Σεβήλια καὶ τὸ Τολέδον. Ἀφοῦ ἡ Σεβήλια εἶνε ὠραιότατη πασῶν ἕνεκα τῶν περιφρήμων οἰκοδομῶν τῆς καὶ τοῦ πύργου Χιράλδα, ἡ Γρενάδα εἶνε θελκτικωτάτη πασῶν ἕνεκα τῶν αἰθαλῶν λαμπρῶν κήπων τῆς καὶ ἡ Βέγα καὶ Σιέρρα-Νεβάδα ἕνεκα τῆς Ἀλχάμπρας τῆς, ἐχούσης ἀπειραριθμούς ἐξώστιας, ἐπεταί ὅτι τὸ ἀρχαιοτάτον Τολέδον, ὅπερ ὡς στέφανος κεῖται ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ ἀποκρήνου λόφου, εἶνε ἡ μεγαλοπρεπεστάτη πόλις, ἅτε δυναμένη κάλλιστα νὰ ἐγκαυχᾶται ἐπὶ ταῖς καλλοναῖς τῆς. Παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ ἀμφιθεατρικῶς κεῖται τὸ Τολέδον, ἐν στενῇ καὶ βαθεῖα κοίτῃ ὀρητικῶς ρεεὶ καὶ φέρεται ὁ κακὸς καὶ δόλιος Ταχῶ, χωρίζων τὸ Τολέδον ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τῆς Ἰσπανίας ἢ τοῦ ἡμίσεως ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀπ' αἰῶνων ἡ πρωτεύουσα τῆς Καστηλίας συνεδέετο μετὰ τούτου τοῦ κόσμου διὰ θαυμασίας γεφύρας καθ' ὅσον δύναται τις νὰ φαντασθῇ καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον. Ἐκ τῆς μιᾶς ἀποκρήνου καὶ βραχώδους ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Ταχῶ πρὸς τὴν ἑτέραν, ἐπίσης βραχώδη, ἔφερον ἄψις καταπλήττουσα τὸ ὄμμα τοῦ διαβάτου διὰ τῆς θαυμασίας καὶ τολμηρᾶς τῆς στάσεως. Αὕτη ἡ ἄψις ἐκ γρανίτου οὕσα ἐφαινετο αἰωρουμένη ἐν τῷ ἀέρι. Πολλὰ γενεαὶ ἐξῆσαν ἐν Ταλέδῳ καὶ ἀπέθανον ἐν διαστήματι ὅλου αἰῶνος, ἀπολαύουσαι τῆς ἐξαισίου θέας καὶ θαυμάζουσαι τὴν γέφυραν τοῦ Τολέδου. Ἀλλ' ἐπέστη ἡμέρα καὶ τὸ ἐν ἐκ τῶν ὀκτῶ θαυμάτων τῆς Ἰσπανίας ἐξηλείφθη ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς διατηρούμενον μόνον ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ λαοῦ. Εἰς τὰς δύο ὄχθας τοῦ ταχυρροῦ Ταχῶ ἀπέναντι ἀλλήλων εὐρίσκονται

δύο ὑπερμεγέθη ερείπια, ἀλλ' ἡ ἐξαισίου ἄψις, ἔργον τῶν Ἀράβων, ἡ ἐνοῦσα τὰς δύο ὄχθας, κατεκρημνίσθη εἰς τὰ ὕδατα αὐτοῦ. Ὅτε ἤρχε τῆς Καστηλίας ὁ βασιλεὺς Δὸν Πέτρος ὁ Σκληρὸς, ὁ ἑτεροθαλῆς τοῦ ἀδελφοῦ Ἐρρίκος Τρανσταμάρ ἐπαναστατήσας κατ' αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ λάβῃ τὴν συνδρομὴν πολλῶν ἱπποτῶν καὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν μὴ μετασχόντων ἐν τῇ συνωμοσίᾳ. Τότε ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ ἔλαβον χώραν διάφοροι ταραχαί. Οἱ φρουδάλιοι (ἡγεμονίσκοι) λησμονήσαντες τὸν χρόνον ὅτε ὁμοθυμῶς ἠμύνοντο κατὰ τῶν Μαύρων, νῦν δὲ διηρημένοι καὶ βοηθοῦντες τοὺς δύο ἀδελφούς, μανιωδῶς ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους, δρῶντες καὶ κηλιδοῦντες δι' αἵματος τὴν πατρίδα τῶν. Ἡ πιστὴ εἰς τὸν βασιλέα πόλις Τολέδον ἐβοήθει Πέτρον τὸν Σκληρὸν, ὁ δὲ Ἐρρίκος Τρανσταμάρ ἀπεφάσισε νὰ τὴν τιμωρήσῃ. Μετὰ τῆς στρατιωτικῆς του ἀκολουθίας ἐπιδραμῶν τὴν πόλιν ἐσκόπει νὰ ἐκπορθῆσῃ αὐτὴν καὶ μὴ δυνθεῖς, ὡς οἴκοθεν ἐννοεῖται, ἐκ τυφλοῦ καὶ κακεντρεχοῦς μίσους κινούμενος ἐπέφερε κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ Τολέδου ἀνυπολόγιστον ζημίαν. Οὗτος κατὰ σκοτεινὴν τιαν νύκτα ἔρριψεν εἰς τὸν ἀέρα τὴν θαυμασίαν ἐπὶ τοῦ Ταχῶ γέφυραν. Οἱ κάτοικοι τοῦ Τολέδου ἐκμανέντες ἐκ συμφώνου ἐξηγέρθησαν καὶ σκληρῶς ἐξεδικήθησαν τὸν Τρανσταμάρ, φρονέσαντες ὅλην του τὴν ἀκολουθίαν. Ὁλόκληρος παρήλθεν αἰὼν καὶ ἡ ἀρχαία ἐμφύλιος ἐρις τῶν δύο ἀδελφῶν πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐλησμονήθη. Ἡ Καστηλία ἐνωθεῖσα μετὰ τῆς Ἀραγωνίας εἰς ἐν βασίλειον ἤκμαζεν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Φερδινάνδου καὶ τῆς Ἰσαβέλλας τῶν Καθολικῶν. Τὸ Τολέδον δὲν ἦτο πλέον πρωτεύουσα· παρεχώρησαν ταύτην τὴν τιμὴν εἰς τὴν Βουργὸς, αἱ δύο δὲ ὄχθαι τοῦ ποταμοῦ Ταχῶ ἔμνον ἐν ἡ καταστάσει ἦσαν πρότερον, διατηροῦσαι τὰ ερείπια τῆς γεφύρας ὡς αἰδίων ἐνθύμιον τῶν θλιβερῶν ἡμερῶν τῆς ἀδελφοκτονίας πάλης. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰλδεφόνσος κυβερνήτης ὅλης τῆς ἐπαρχίας Τολέδου κατὰ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν προκατόχων του προσεκάλεσεν ἀρχιτέκτονα καὶ κτίστας ἐξ ὅλου τοῦ κόσμου, ὑποσχθεῖς αὐτοῖς μεγάλην ἀμοιβὴν ὅπως ἐνώσωσιν ἐκ νέου τὸ Τολέδον μετὰ τοῦ ἡμίσεως τῆς Ἰσπανίας. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν οὐδ' εὐρέθη οὐδ' ἀνελάβε τις νὰ ἀνεγείρῃ ἀκριβῶς τοιαύτην γέφυραν οἷα πρότερον ὑπῆρχε. Τὸ μυστικὸν τῆς κατασκευῆς τῆς ἀραβικῆς ἀψίδος ἦν ὡς νὰ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν οἱ Μαῦροι ἠτηθέντες καὶ ἐκδιωθέντες ἐκ τῶν ὄριων τῆς ἀναγεννηθείσης Ἰσπανίας. Πολλοὶ ἐπιτήδαιοι ἀρχιτέκτονες ἤρχοντο εἰς Τολέδον, παρετήρουν τὰς ὄχθας τοῦ Ταχῶ, κατεμέτρων τὸ πλάτος τῆς κοίτης του,

ἐποίουν τοὺς ὑπολογισμούς των καὶ ἀπήρχοντο χωρὶς νὰ παραδεχθῶσι τοὺς ὄρους τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, ἕνα ἀνυπέροχτον αὐτοῦ ὄρον. Ἐὰν δὲν ἐτίθετο οὗτος ὁ ὄρος, ἴσως πρὸ πολλοῦ πολλοὶ ἀρχιτέκτονες θὰ ἀνελάμβανον νὰ ἀρχίσωσι τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας. Τὸ δυστύχημα δὲν θὰ ἦτο μέγα, ἀν ἡ ἀραβικὴ ἄψις ὀπωσδήποτε κατασκευασθεῖσα, κατέπιπτε καὶ ἐξηφανίζετο πάλιν ἐν τοῖς ὕδασι, τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς θὰ ἐθάρυνον μόνον τὸ ταμειὸν τῆς πόλεως, οὐχὶ δὲ τοῦ ἀρχιτέκτονος. Ἀλλ' ὁ πολυμήχανος Ἰλδεφόνσος προτείων μεγάλην ἀμοιβὴν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας, ἔθετε καὶ ἕνα ἀμετάβλητον ὄρον, δηλαδή κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς γεφύρας, αὐτὸς ὁ ἀρχιτέκτων ὁμοῦ μετὰ τῆς οἰκογενείας του νὰ ἴσταται εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ὅπως διὰ τῆς ἰδίας ζωῆς καὶ τῆς τῶν οἰκείων του ἀποτίσῃ τὰ ἔξοδα ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αὕτη καταπέσῃ.

Ἐν τινι ἑαρινῇ ἡμέρᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Τολέδον ὁδοιπόρος τις φέρων πῆραν ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ κρατῶν βακτηρίαν. Ἐκ τῆς προφορᾶς του ἐφαινετο ὅτι οὗτος δὲν κατήγετο ἐκ τῆς Καστηλίας ἀλλ' ἐκ τῆς Ἀραγωνίας. Οὗτος κατέλυσε ἐν τινι οὕτω καλουμένῳ ἰσπανιστὶ βέντα (χάνι) καὶ ἀναπαυθεὶς ἐκ τῆς μακρᾶς πορείας τὴν ἐπιούσαν ὑπῆγεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἀρχιεπισκόπου εἰς ὃν ἀνήγγειλαν τὴν ἔλευσιν τοῦ ξένου. Ὁ Ἰλδεφόνσος εὐσχημος καὶ πολὺς γέρων ἔχων διαπεραστικούς μέλανας ὀφθαλμούς καὶ λίαν μεγάλας ὀφρῆς ἐκφοβίζουσας τὰ παιδία ἐδέχθη τὸν ἐπισκέπτην ἐν τῇ πλουσίᾳ καὶ κεχυρωμένῃ ἐρυθρᾷ αἰθούσῃ. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐκάθητο ἐπὶ μεγάλου κεχυρωμένου θρόνου ὑψηλοῦ κατὰ δύο βαθμίδας ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Παρὰ τὸν θρόνον του ἴσταντο δύο ὠραῖοι δεκαεξαετείς νεανῖαι θαλαμηπόλοι του, ὅπισθεν δὲ τοῦ θρόνου ἴστατο ὁ ἀυλάρχης του, φέρων μελανὸν ἐκ κατιφῆς μανδύαν καὶ κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ του σπάθην.

— Τίς εἶ; τέκνον μου, εἶπεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὸν ἐπισκέπτην.

— Καλοῦμαι Χονάν, ἀπήντησεν οὗτος. Τὸ ἐπώνυμόν μου εἶνε Ἀρεβάλο, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαραγόσῃ.

— Διατί ἦλθες;

— Ἦλθον νὰ προτείνω εἰς τὴν Ὑμετέραν Πανιερότητα τὴν κατασκευὴν ἐπὶ τοῦ Ταχῶ γεφύρας, ἀκριβῶς τοιαύτην, ὅποιαν οἱ Μαῦροι κατασκεύασάν ποτε ἐδῶ.

Ἐπέστη σιγῇ. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἔτεινε ἐξεταστικὸν βλέμμα πρὸς τὸν ταπεινῶς πρὸ αὐτοῦ ἰστάμενον ξένον.

— Τέκνον μου, τῷ εἶπεν, ἡ παρατολμία καὶ ἡ ἔπαρσις εἶναι μέγα ἐλάττωμα. Ἦκουσας;

ἴσως εἶδες τὰς ἀραβικὰς ἀψίδας, αἵτινες εἶνε ὁ κόσμος πολλῶν μερῶν τῆς Ἀνδαλουσίας; Ἀρά γε δὲν ἐθαύμασας, ἀρά γε δὲν γινώσκεις ὅτι τὸ μυστικὸν τῆς κατασκευῆς των κατὰ δυστυχίαν ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς Μαῦρους καὶ ἀπολέσθη ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀμελικτῶν ἐκείνων ἐχθρῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς Ἰσπανίας;

— Εἶδον πολλὰς τοιαύτας ἀψίδας, ἀπήντησεν ὁ Ἀρεβάλο. Ἐγὼ εἶμαι ἀρχιτέκτων καὶ διὰ τοῦτο μετὰ χαρᾶς ἀναλαμβάνω ταύτην τὴν ἐργασίαν.

— Πόσων ἐτῶν εἶσαι;

— Εἴκοσιν ἐπτὰ.

— Κατεσκεύασάς τι μέχρι τοῦδε;

— Ἀπὸ τῆς δεκαοκταετοῦς μου ἡλικίας, Πανιερότατε, ἐργάζομαι καὶ τὴν Ἀραγωνίαν κοσμοῦσι πολλὰ κτίρια καὶ οἰκοδομαὶ κατασκευασθεῖσαι κατὰ τὰ σχέδιά μου, ἀλλὰ τὰ ὅποια ἐδόξασαν τὰ ὀνόματα τῶν οἰκοδόμων, οὐχὶ δὲ τὸ ἐμόν.

— Δὲν σὲ ἐννοῶ, τέκνον μου, ἐξήγησόν μοι τοῦτο.

Ὁ Χονάν Ἀρεβάλο ἐξέθηκεν εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον ὅτι ἡ ἐσχάτη του πενία ἠνάγκαζεν αὐτὸν πάντοτε νὰ προτείνῃ τὰ σχέδιά του εἰς ἄλλους ἀρχιτέκτονας. Τοιοῦτοτρόπως οὗτος παρίστατο ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν μεγαλοπρεπῶν κτιρίων ὡς δευτερεῖον πρόσωπον, ἐλογίζετο ὡς βοηθὸς τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ εἰτὰ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἐλάμβανε γλίσχρην ἀμοιβήν. Ὅλη δὲ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα ἀπεδίδετο εἰς ἑτέρους.

Τώρα οὗτος μαθὼν ὅτι ἡ πόλις Τολέδον καλεῖ ἀρχιτέκτονα πρὸς κατασκευὴν γεφύρας, ἤ τις νὰ ἀποτελῆται ἐκ μιᾶς μόνον ἀψίδος ἐρριμένης ἐκ τῆς μιᾶς ὄχθης εἰς τὴν ἑτέραν, ἀπεφάσισε νὰ ἐμφανισθῇ καὶ νὰ προτείνῃ τὰς ἐκδουλεύσεις του, τελειῶς ὡν πεπεισμένος, ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ἐν τῇ κατασκευῇ τοιαύτης γεφύρας, ὅποιαν ποτε κατεσκεύασαν ἐνταῦθα οἱ Μαῦροι.

Ὁ Ἀρεβάλο ἐπέρανε τὸν λόγον του, προσθεὶς ὅτι τὸ μυστικὸν τῆς ἀραβικῆς ἀψίδος κρύπτεται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ. Χάρτης καὶ κάλαμος.— Ἰδοὺ τὸ λύον τὸ ζήτημα!

— Τέκνον μου, ἀνεφώνησεν ὁ Ἰλδεφόνσος, ἐγὼ οὐδέποτε θὰ ἀνεχθῶ ὥστε ἡ γέφυρα, ἣτις θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Μαρτίνου νὰ κατασκευασθῇ ὑπ' ἀνδρὸς ἐπιχειροῦντος τοῦτο τὸ ἔργον οὐχὶ μετὰ πίστεως εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Παρθένον Μαρίαν, ἀλλὰ μετὰ τινῶν παρατόλμων ὑπολογισμῶν καὶ μαγικῶν.

— Έγώ είμαι άνθρωπος πιστός, απήντησε μετά τόνου ὁ Ἀρεβάλο, ἀληθῆς Χριστιανὸς καὶ Καθολικὸς καὶ δὲν κατγγίνονται περὶ τὴν μαγείαν. Ἄλλως πρὸ πολλοῦ θὰ ἐπιπτον θύμα τῆς ἰσραὴ ἐξετάσεως.

— Ἄλλὰ σὺ λέγεις ὅτι τὸ μυστικὸν τῆς σταθερότητος τῆς ἀψίδος δύνασαι νὰ εὔρης μόνον μετὰ χάρτου καὶ γραφίδος.

— Ἀληθῶς, Πανιερώτατε, μεθ' ἀπλοῦ ἀριθμητικοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ ἐν τούτῳ δὲν ὑπάρχει τι ἀντιστρατευόμενον πρὸς τὸν Ρωμαϊκὸν θρόνον καὶ τὸν ἀγιώτατον ἡμῶν πατέρα, τὸν Πάπαν.

Πάλιν ἐπῆλθε σιγή. Ὁ Ἰλδεφόνσος ἐσκέπτετο.

— Ἄλλὰ γνωρίζεις ὅλους τοὺς ὄρους οὓς οἱ προκάτοχοί μου ἐτι ἔθεντο;

— Γινώσκω. Ἀναδέχομαι τὸ ἔργον ὑφ' ὅλους τοὺς ὄρους.

— Γινώσκεις καὶ τὸν ὄρον μου περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἀρχιτέκτων ὅταν ἀφαιροῦνται τὰ ὑποστηρίγματα πρέπει νὰ ἴσταται ὁμοῦ μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν συγγενῶν του ἐν τῷ μέσῳ τῆς γέφυρας εἰς τὸ ἐπικίνδυνον μέρος τῆς ἀψίδος;

— Θὰ ἐδεχόμην καὶ τοῦτον τὸν ὄρον, Πανιερώτατε, ἐὰν οὗτος ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπ' ἐμοῦ. Ἐγὼ εἶμαι ὄρφανός, ὁλομόναχος ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦτο δύναμαι νὰ θυσιάσω μόνον τὴν ζωὴν μου.

— Δὲν βλέπεις... Πάντοτε ὁ ἄνθρωπος ἐκτιμᾷ τὴν ζωὴν του ἑκατοντάκις περισσότερον ἢ τὴν ζωὴν συγγενῶν του τινων. Τοιοῦτος κατὰ δυστυχίαν εἶνε ὁ κόσμος. Ἄφες με, τέκνον μου, νὰ σκεθῶ καὶ αὔριον κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, συσκεφθεὶς μετὰ τοῦ συμβουλίου μου, θὰ σοὶ ἀπαντήσω. Ἄλλ' ἤλπιζε, διότι σὺ μοὶ ἐμπνέεις ἐμπιστοσύνην.

Τὴν ἐπιούσαν κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰλδεφόνσος ἐκοινοποίησεν εἰς τὸν ξένον ὅτι τῷ ἐπιτρέπει τὴν κατασκευὴν τῆς ἐπὶ τοῦ Ταχῶ γέφυρας μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον κατ' ἀρχὰς νὰ κάμῃ ἐν μικρῷ σχήματι ἀκριβῶς τοιαύτην γέφυραν εἰς ἀπόστασιν τριῶν βημάτων ἐκ μικρῶν τετραγώνων πλακῶν ἐκ γρανίτου.

Τὸ ἐπισκοπικὸν συμβούλιον διὰ πλειονοψηφίας ἀπεφάσισεν ὅτι ἐὰν ἡ μικρὰ γέφυρα δὲν καταπέσῃ, διὰ τῆς θείας βοήθειας θὰ κατασκευασθῇ καὶ ἡ μεγαλητέρα.

Ὁ Ἀρεβάλο ἐδέχθη ταύτην τὴν πρότασιν καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἤρξατο ἐν τῷ μικρῷ κήπῳ παρὰ τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἀρχιεπισκόπου τὴν κατασκευὴν τῆς πρωτοτύπου γέφυρας. Οὗτος ἐποίησε δύο μικροὺς ἐκ λίθων τοίχους παρομοίους πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν δύο ἀποκρήμων ὄχθων τοῦ Ταχῶ, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῶν ἤγειρεν

ὑποστηρίγματα καὶ ἰδιοχείρως ἤρξατο τὴν κατασκευὴν τῆς μικρᾶς γέφυρας, ἐχούσης μήκος μιᾶς ὀργιᾶς, μετὰ μιᾶς αἰωρουμένης ἀψίδος.

Μετὰ ἓνα μῆνα ἡ γέφυρα ἐτελείωσεν. Τὰ μικρὰ ὑποστηρίγματα, αἱ σανίδες καὶ οἱ μικροὶ δοκοὶ ἤρθησαν καὶ ἡ μικρὰ ἀλλ' ὠραία ἀψὶς ἐπέσπασε τὴν προσοχὴν ὅλης τῆς πόλεως.

Πάντες θεώμενοι ἐχαίροντο καὶ ἐθαύμαζον.

Πρὸ τοῦ νὰ παρέλθωσιν δέκα ἡμέραι κατέβαλον μεγάλα ποσὰ πρὸς ἀγορὰν τοῦ ὕλικου καὶ μίσθωσιν τῶν ἐργατῶν. Τὸ ὄνομα τοῦ Χουάν Ἀρεβάλο ἤδη ἐφημύθη καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν. Ἀκόμη ἡ ἐπὶ τοῦ Ταχῶ γέφυρα δὲν ἐκτίσθη, ἀλλὰ πάντες ὠμίλουν περὶ αὐτῆς καὶ ἠρώτων ἀλλήλους· αἰῶδατε ἀραγε τὴν γέφυραν τοῦ Ἀρεβάλο;»

Ὁ νέος ἀρχιτέκτων ἐνοικιάσας μικρὰν οἰκίαν οὐ μακρὰν τῆς πόλεως ὄλην τὴν ἡμέραν διήρχετο ἐν τῇ οἰκοδομῇ θέτων ὑποστηρίγματα. Τοῦτο τὸ ἔργον δὲν ἦτο εὐκόλον. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο ἀποκρήμων ὄχθων, ὑπεράνω τῶν βιαίων κυμάτων τοῦ Ταχῶ, ἔπρεπεν ἐν τῷ ἀέρι νὰ ὑψοῦται ὑπέρογκος ξυλεία.

Ὅτε ὁ Ἀρεβάλο τὴν μεσημβρίαν ἡ περὶ τὴν ἐσπέραν δὲν κατεγίνετο ἐν τῇ οἰκοδομῇ σκεπτικός καὶ στενοχωρημένος περιεπλανᾶτο ἀνά τὴν πόλιν καὶ τὰ περὶχωρα. Ἐνίοτε ἐπὶ τινὰς ὥρας ἴστατο ἐν τινὶ σκοτεινῇ γωνίᾳ τῆς θαυμασίας μητροπολιτικῆς ἐκκλησίας, ἐνωτίζετο τοὺς ἤχους τοῦ ἐξαισίου ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανου, προσήχετο καὶ ἐρρέμβαζεν ἐνίοτε ἀδιαφόρως ἐρριπτε βλέμμα πρὸς τὰς καλλιπαρίους παρθένους καὶ γυναῖκας τὰς πληρούσας τὴν ἐκκλησίαν.

Ἄλλ' ὁ Ἀρεβάλο δὲν ὠμοιάζε πρὸς τοὺς λοιποὺς νέους. Οὗτος ἀδιαφόρως καὶ ἀπαθῶς συνήντα τὸ βλέμμα πάσης ὠραίας νεάνιδος, καίτοι τοῦτο ἦν ἐμπαθέστατον καὶ οὐχότατον. Γυναῖκες διακρινόμεναι ἐπὶ ἐκτάκτῳ καὶ θαυμασίᾳ καλλονῇ οὐδεμίαν ἐντύπωσιν διήγειρον ἐν αὐτῷ.

II

Κατὰ τινὰ ἐσπέραν ὁ Χουάν Ἀρεβάλο εἰσῆλθεν εἰς τὴν καθεδρικὴν ἐκκλησίαν τοῦ Τολέδου καὶ, ἀποσυσθεὶς εἰς τινὰ σκοτεινὴν γωνίαν ἐνός τῶν τμημάτων τῆς ἐκκλησίας, ἤρξατο κατὰ τὸ εἰθὸς νὰ σκέπτηται καὶ νὰ ρεμβάζῃ. Ἐν τῷ τμηματι τούτῳ ἐπεκράτει σκότος, μόνον δὲ δύο φατεινὰ καὶ στεναὶ ἀκτῖνες τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας εἰσέδουν ἐκ τῶν δύο παραθύρων κειμένων ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θόλου καὶ ὠμοιάζον πρὸς δύο ἐναερίους χρυσᾶς ταινίας. Παρὰ τὸν τοίχον δύο προσήχοντο. Χωρικός τις μετὰ μακροῦ ἐπανωφορίου κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ του μέγα πῖλον, παρ' αὐτὸν δὲ γυμνὸς καπουτζίνας μοναχὸς ἔχων ἐν τῇ χειρὶ του κομβολόγιον. Πρὸ αὐτῶν, πλησιέστερον πρὸς τὸ θυσιαστήριον, γονυκλιναὶς δύο

γυναῖκες προσήχοντο. Μετ' ὀλίγον ἤλθε καὶ ἑτέρα γυνή. Αὕτη, σταθεῖσα εἰς τὸ μέσον τοῦ τμηματος μακρὰν τοῦ θυσιαστηρίου, ἐγονυπέτησεν ἐπὶ τῶν λιθίνων πλακῶν τῆς ἐκκλησίας. Ὁ Ἀρεβάλο ἰστάμενος ἔμπροσθεν παρὰ τὸν τοίχον ἠδύνατο νὰ παρατηρήσῃ τὸ πρόσωπόν της. Αὕτη ἦν νεᾶνις φέρουσα, ὡς πᾶσαι αἱ ἰσπανίδες μέλαν ἐνδυμα καὶ μέλαν κάλυμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της. Ὁ Ἀρεβάλο ὅστις οὐδέποτε ἐφίστα ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὰς γυναῖκας χωρὶς νὰ θέλῃ ἠσθάνθῃ ἐνδιαφέρον τι καὶ ἤρχισεν νὰ παρατηρῇ τὴν ἀγνωστον. Οὗτος ἐθαύμασε τὴν ἔκφρασιν τοῦ κανονικῷ μελαχροίνου προσώπου της καὶ τῶν μεγάλων μελανῶν ὀφθαλμῶν της. Ἡ ἔκφρασις αὕτη ἦν ἐκτάκτως ὑπε-

ρήφανος αὐστρὰ καὶ ἥρεμος. Εὐστάθεια καὶ ἀπάφαισι τοῦ χαρακτήρος ἐναργῶς εἰκονίζοντο ἐν τοῖς κανονικοῖς τύποις τοῦ προσώπου της. Ἐν ταύτῃ τῇ μορφῇ τῆς νεᾶς δὲν ὑπῆρχε τι τὸ παιδικόν, ἀφελές ὡς ἐν τοῖς προσώποις τῶν πλείστων νεανίδων ἐν Ἰσπανίᾳ. Ἡ ἀγνωστος γονυπετῆς οὕσα ὑψὸς τοὺς λαμπροὺς της ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ὅπου ἦν ἡ εἰκὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸ δὲ ζωηρόν φῶς πίπτων ἀνωθεν ἐκ τῶν παραθύρων ἀντανάκλατο καὶ ἐλαμπει ἐν τοῖς μεγάλοις αὐτῆς καὶ τρόπον τινα ἐμπνεομένοις ὀφθαλμοῖς. Ἐφαίνετο ὅτι αὕτη οὐ μόνον δὲν παρεπῆρει τὸν Ἀρεβάλον ὅστις ἐταστικῶς ἐβλεπεν αὐτήν, ἀλλ' ὅτι ἐλησμονήσεν ἀκόμη τοῦ εὐρίσκειται.

(ἀκολουθεῖ)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Δ. ΔΑΜΠΙΡΗ

Φόρον εὐγνωμοσύνης ἐπιτελοῦντες πρὸς φίλην οἰκογένειαν, δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τῆς πολυκλαύστου Βασιλικῆς Δ. Δαμπίρη, γυναικὸς ἐναρέτου μητρὸς φιλοστόργου ἥτις ἦν τῆς καὶ ὑπογράμμος πρὸς τε τὴν θρησκείαν καὶ πατρίδα. Ἐγεννήθη ἐν Ὑδρᾷ τῷ 1827. Οἱ γεννήτορες αὐτῆς, Παρασκευᾶς καὶ Σταματίνα, ἀνέθρεψαν αὐτὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν της Δημ. Παρασκευᾶν, τὸν ἐν Σύρῳ ἀποθανόντα βουλευτὴν καὶ ἰατρὸν, ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου. Δεκαεπταετίς ἡ Βασιλικὴ συνεζεύχθη τὸν συμπολίτην της Ὑδραίων Δ. Δαμπίρη, μεγαλοκτηματίαν τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ τοῦ ὁποῦ ἀπέκτησεν ὀκτὼ τέκνα, τὰς δεσποινίδας Πολυξένην, Σταματίαν, Τερψιχόρην, Καλλιόπην Καρδαμίτην, Ἀγλαίαν Ν. Γ. Τραμουντάνα καὶ τοὺς ἀξιολόγους νέους Ἡλίαν, Παρασκευᾶν καὶ Ἀριστοτέλην. Ἀπεθίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν τὴν 10ην Ἀπριλίου. Γαίαν ἔχει ἐλαφρᾶν.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΜΑΪΟΥ

Ὁ Μάϊος εἶνε ὁ κορυφαῖος τῶν μηνῶν καὶ ὁ τελευταῖος τῆς ἀνοίξεως. Κατ' αὐτὸν ἡ γῆ ἐνδύεται τὴν ὡραίαν αὐτῆς στολὴν καὶ εἶνε πλήρης χλοερᾶς καὶ δροσερᾶς καταστάσεως, πάντα τὰ σιτηρὰ εἶνε πλήρη στάξεων, καὶ εἰς μὲν τὰ ὄρεινά μέρη ταῦτα εἶνε χλοερά, εἰς δὲ τὰ πεδινὰ ὠριμάζουσιν.

Ὁ γεωργὸς ἐξοκολουθεῖ νὰ ἐπιτηρῇ μὲ ἐπιμέλειαν τὰ βλαστάνοντα φυτὰ καὶ ἐνεργῆ ὅ,τι ἀπαιτεῖται δι' αὐτά, νὰ καταστρέφῃ τὰ ἄγρια φυτὰ, καὶ σκαλίξῃ πάντα τὰ σκαλιστικά φυτὰ, καπνόν, γεώμηλα, κοκκινογούλια κλπ. Ἐξοκολουθεῖ τὸν θερισμὸν τοῦ τριφυλλίου, τῆς ρόβης. Εἰς τινὰ μέρη πεδινὰ ἀρχίζουσιν τὴν ἐκκοπὴν τοῦ γόρτου τῶν φυσικῶν λειμώνων, ὡς καὶ τῆς μηδικῆς μετὰ τῆς ἀναβρυχίδος.

Ἐξοκολουθοῦσι νὰ ἀροτριῶσι τὴν γῆν διὰ τὴν σπορὰν τοῦ βράμβακος, καλαμβοκίου, ἀραβοσίτου, καννάβεως. Φυτεύουσιν λάχανα. Ἐξοκολουθοῦν ἐπίσης τὴν ἀροτρίασιν τῶν ὀργωμάτων.

Βοτανίζουσιν καὶ ἐκβάλλουσιν τὰς ἀκάνθας καὶ τὰ ἑτερογενῆ ἄγρια χόρτα ἀπὸ τὰ σιτηρὰ τῆς ἀνοίξεως, ἐκ τοῦ λιναρίου, τῶν φυτωρίων, κοκκινογούλιων καὶ λαχάνων.

Ἐλαττόνουσιν ἡμέραν παρ' ἡμέραν τὴν ποσότητα τοῦ ὕδατος, δηλ. ὅσον αὐξάνει τὸ φυτὸν καὶ ὁ ἥλιος θερμαίνει τόσον μετριάζονται τὰ ποτίσματα. Εἰς τὰ παράλια μέρη ὁ ποτισμὸς

γίνεται τὴν νύκτα. Εἰς τοὺς ὑγροὺς λειμῶνας παύουσιν ἐντελῶς τὰ ποτίσματα.

Ἀρχίζουσιν τὴν θείωσιν τῶν ἀμπέλων. Σκαλίζουσιν τὴν ἀμπελον καὶ θάπτουσιν τὰ ἄγρια χόρτα διὰ κόπρου.

Σκαλίζουσιν τὰ ἐλαιόδενδρα καὶ ἀποτελειόνοισι τὸν ἐμβολιασμὸν αὐτῶν.

Θέτουσιν εἰς ἐργασίας τὰς ἵππους, αἵτινες ἔτεξαν κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον.

Ἐξακολουθοῦσι τὴν κατασκευὴν τοῦ βουτύρου, καὶ τὴν τοῦ τυροῦ.

Προφυλάττουσι τὰ νέα πουλάκια καὶ γαλόπουλα ἀπὸ τὴν ζέστην, τὴν ὑγρασίαν καὶ τὸ ψῦχος. Ἀποτελειόνοισι τὴν ἐπάωσιν τῶν πτηνῶν.

Ἀποτελειόνοισι τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μελισσῶν καὶ ἐνόνοισι τὰ ἀδύνατα σμήνη.

Ἐξακολουθοῦσι νὰ μετακομίζωσι τὰ μελίσσια (μὲ τὰς κυψέλας των) εἰς τὸ τριφύλλιον καὶ μηδικὴν ὅπως εὖρωσι ἄφθονον τροφήν. Ἐπιτηροῦσι τὰ μελίσσια, τὰ καλῶς πεπληρωμένα ἀπὸ μελίσσης, ἵνα συλλέξωσι τὰ σμήνη (διὰ πολλαπλασιασμὸν).

Παραγωγικὰ προΐοντα κατανάλωσως.—Λαχανικά. Παράγονται κουκιά, μπηζέλια, σφαράγγια ἡμερα, ἀγγινάρι, μαρούλια, σπανάκια, πρόκολα, ρεπανάκια, δαυκία, κοκκινογούλια κροமுδάκια, γεώμηλα κλπ. Εἰς δὲ τὰ θερμότερα μέρη παράγονται ντομάται, πεπόνια, ἀγγουράκια, φασόλια.

Ὁπωραί. Ἀρχίζουσιν νὰ γίνωνται αἱ φράουλαι, τὰ κεράσια, μῆλα, καὶ ἀχλάδια.

ΟΙ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΑΠΗΣ

ἄς ἐτοιμασθῶσι νὰ δοκιμάσωσι τὴν τύχην των. Εἴκοσι ἀριθμοὶ λαχείων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἠγοράσθησαν ἤδη κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μας καὶ ἀναμένουσι τὴν κλήρωσίν των, γενησομένην τὴν 28 Μαΐου ἑ. ἔ.

Εἶνε δὲ οἱ ἐξῆς: 38135, 38136, 38137, 38138 38139
38160, 38161, 38162, 38163, 38164, 38165,
38166, 38167, 38168, 38169, 38170, 38171.

38172, 38173, 38174

